

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.3.2011
KOM(2011) 121 endelig

2011/0058 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag

{SEK(2011) 315 endelig}

{SEK(2011) 316 endelig}

INDHOLDSFORTEGNELSE

RÅDETS DIREKTIV	1
BEGRUNDELSE	4
1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET	4
2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER.....	7
3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER.....	9
4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER	11
RÅDETS DIREKTIV om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag	12
KAPITEL I ANVENDELSESOMRÅDE	16
KAPITEL II GRUNDBEGREBER	17
KAPITEL III VALG AF DET I DETTE DIREKTIV OMHANDLEDE SYSTEM	21
KAPITEL IV BEREGNING AF SKATTEGRUNDLAGET	22
KAPITEL V FRISTER OG BELØBSFASTSÆTTELSE	25
KAPITEL VI AFSKRIVNING AF ANLÆGSAKTIVER	31
KAPITEL VII TAB.....	35
KAPITEL VIII BESTEMMELSER OM INDTRÆDELSE I OG UDTRÆDELSE AF DET I DETTE DIREKTIV OMHANDLEDE SYSTEM	35
KAPITEL IX KONSOLIDERING	37
KAPITEL X INDTRÆDEN I OG UDTRÆDEN AF KONCERNEN	39
KAPITEL XI VIRKSOMHEDSOMSTRUKTURERINGER	42
KAPITEL XII FORBINDELSER MELLEM KONCERNEN OG ANDRE ENHEDER	43
KAPITEL XIII TRANSAKTIONER MELLEM FORBUNDNE VIRKSOMHEDER.....	45
KAPITEL XIV REGLER OM BEKÆMPELSE AF MISBRUG	46
KAPITEL XV TRANSPARENTE ENHEDER.....	48

KAPITEL XVI FORHOLDSMÆSSIG FORDELING AF DET KONSOLIDEREDE SKATTEGRUNDLAG	49
KAPITEL XVII ADMINISTRATION OG PROCEDURER.....	55
KAPITEL XVIII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER.....	64
BILAG.....	67
BILAG I	67
BILAG II.....	70
BILAG III.....	73
FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG	76

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Formålet med det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG) er at afhjælpe nogle af de væsentlige skattemæssige hæmsko for vækst på det indre marked. I mangel af fælles selskabsskatte regler fører interaktion mellem nationale skattesystemer ofte til over- og dobbeltbeskatning, og virksomhederne er konfronteret med tunge administrative byrder og høje omkostninger til efterlevelse af skatteklosterne. Denne situation medfører, at investeringerne i EU hæmmes, og at de prioriteter, der er fastsat i Europa 2020 – en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst¹ – derfor undergraves. FKSSG er et vigtigt initiativ for at fjerne hindringerne for virkeliggørelsen af det indre marked² og blev i den årlige vækstundersøgelse³ identificeret som et vækstoffremmende initiativ, der skulle fremskyndes for at stimulere vækst og jobskabelse.

Den fælles tilgang, der foreslås, vil kunne sikre kohærens mellem de nationale skattesystemer, men vil ikke harmonisere skattesatserne. En redelig konkurrence om skattesatser bør ansøges. Forskellene mellem satserne åbner mulighed for, at der kan opretholdes en vis grad af skattemæssig konkurrence på det indre marked, og en redelig skattemæssig konkurrence baseret på satser giver større gennemskuelighed og betyder, at medlemsstaterne kan tage hensyn til både deres konkurrenceevne på markedet og budgetbehovene, når de fastlægger deres skattesatser.

FKSSG er i overensstemmelse med nytænkningen af skattesystemerne og skiftet hen imod en mere vækstoffremmende og miljøvenlig beskatning, således som det anbefales i Europa 2020-strategien. Ved udarbejdelsen af det fælles grundlag har et af forslagens centrale mål været at støtte forskning og udvikling. Under FKSSG er alle omkostninger i forbindelse med forskning og udvikling fradragsberettigede. Dermed ansøges de virksomheder, der vælger at bruge systemet, til fortsat at investere i forskning og udvikling. I det omfang der er økonomiske tab, som skal udlignes på grænseoverskridende basis, vil konsolideringen under FKSSG have tendens til at mindske det fælles grundlag. Generelt vil det fælles grundlag dog føre til et gennemsnitligt EU-grundlag, som er bredere end det nuværende, især på grund af valgmuligheden vedrørende afskrivning af aktiver.

En af de væsentlige hindringer på det indre marked er i øjeblikket de store omkostninger til at opfylde formaliteter i forbindelse med intern prisafregning efter armslængdeprincippet. Endvidere viser den måde, som nært integrerede koncerner prøver at organisere sig på, at en afregning for hver transaktion for sig ud fra armslængdeprincippet måske ikke længere er den mest hensigtsmæssige metode til allokering af fortjeneste. Muligheden for grænseoverskridende tabsudligning er kun mulig under begrænsede omstændigheder inden for EU, hvilket medfører, at selskaber, der er involveret i grænseoverskridende aktiviteter, overbeskattes. Desuden er nettet af dobbeltbeskatningsoverenskomster ikke den bedste

¹ Meddelelse fra Kommissionen, "Europa 2020 – en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst", KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

² Meddelelse fra Kommissionen, "På vej mod en akt for det indre marked – For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne – 50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen", KOM(2010) 608 af 27.10.2010.

³ Meddelelse fra Kommissionen, "Årlig vækstundersøgelse: En hurtigere samlet EU-løsning på krisen", KOM(2011) 11 af 12.1.2010.

løsning til fjernelse af dobbeltbeskatning i det indre marked, da det er beregnet for en bilateral kontekst på internationalt plan og ikke for en nært integreret ramme.

FKSSG er et system, som består af fælles regler for opgørelse af skattegrundlaget for selskaber, som er skattemæssigt hjemmehørende i EU, og for tredjelandsselskabers filialer i EU. Mere specifikt fastlægges der i de fælles fiskale rammer regler for opgørelsen af hvert selskabs (eller hver filials) individuelle skattemæssige resultater, konsolideringen af disse resultater i de tilfælde, hvor der er andre koncernmedlemmer, og fordelingen af det konsoliderede skattegrundlag på hvert enkelt af de berørte medlemsstater.

FKSSG vil være til rådighed for selskaber af enhver størrelse; multinationale selskaber vil blive befriet for visse skattemæssige hindringer på det indre marked, og SMV'er vil få mindre omkostninger til efterlevelse af reglerne, hvis de beslutter at udvide deres handelsaktiviteter til en anden medlemsstat. Systemet er frivilligt. Eftersom det ikke er alle virksomheder, der driver handel over grænserne, vil FKSSG ikke tvinge de selskaber, som ikke planlægger at udvide deres aktiviteter ud over deres nationale område, til at bære omkostningerne i forbindelse med en overgang til et nyt skattesystem.

Harmoniseringen vil kun omfatte opgørelsen af skattegrundlaget og vil ikke berøre regnskaberne. Medlemsstaterne vil derfor bibeholde deres nationale regler for regnskabsaflæggelse, mens der med FKSSG-systemet indføres selvstændige regler for opgørelsen af selskabernes skattegrundlag. Disse regler kommer ikke til at berøre udarbejdelsen af årlige eller konsoliderede regnskaber.

Det er ikke hensigten, at harmoniseringen skal udvides til også at omfatte satserne. Hver medlemsstat anvender sin egen sats på sin del af skatteydernes skattegrundlag.

Med FKSSG vil selskabskoncernerne skulle benytte ét sæt af skatteregler i hele Unionen og kun have at gøre med én skatteadministration (one-stop-shop). Når et selskab vælger FKSSG, ophører det med at være undergivet nationale selskabsskatteordninger for så vidt angår alle anliggender, der falder ind under de fælles regler. Et selskab, som ikke er kvalificeret eller ikke vælger det i FKSSG-direktivet omhandlede system, vil fortsat være underlagt de nationale selskabsskatteordninger, som kan omfatte specifikke skattebegunstigelsesordninger til fordel for forskning og udvikling.

Virksomheder, som opererer over nationale grænser, vil få fordel af både indførelsen af grænseoverskridende tabskompensation og mindskelsen af omkostninger til efterlevelse af reglerne i forbindelse med selskabsskat. Muligheden for at foretage en umiddelbar konsolidering af udbytte og tab ved beregningen af skattegrundlagene på EU-niveau udgør et fremskridt i bestræbelserne for at mindske overbeskatningen i grænseoverskridende situationer og dermed forbedre betingelserne for skattemæssig neutralitet mellem indenlandske og grænseoverskridende aktiviteter, således at det indre markeds potentiale udnyttes bedre. En række beregninger på et udsnit af multinationale EU-selskaber viser, at gennemsnitligt ca. 50 % af de ikke-finansielle og 17 % af de finansielle multinationale koncerner vil kunne få fordel af umiddelbar grænseoverskridende tabskompensation.

En af de største fordele ved indførelsen af FKSSG vil være en mindskelse af selskabernes omkostninger til efterlevelse af reglerne. En række undersøgelsesresultater peger i retning af, at omkostningerne til efterlevelse af reglerne i forbindelse med faste skatterelaterede opgaver vil blive mindsket med 7 % inden for rammerne af FKSSG. Mindskelsen i de faktiske og opfattede omkostninger til efterlevelse af reglerne forventes at få betydelig indflydelse på

virksomhedernes evne og vilje til at ekspandere i udlandet på mellemlang og lang sigt. FKSSG forventes at medføre betydelige besparelser med hensyn til den tid og de udgifter, der bruges til at efterleve reglerne i tilfælde, hvor et moderselskab opretter en ny filial i en anden medlemsstat. De skatteeksperter, der deltog i undersøgelsen, vurderede, at en stor virksomhed i gennemsnit bruger 140 000 EUR (0,23 % af omætningen) i form af skatterelaterede udgifter til at åbne en ny filial i en anden medlemsstat. FKSSG vil mindske disse omkostninger med 87 000 EUR, dvs. 62 %. Besparelserne for en mellemstor virksomhed er endnu større, eftersom omkostningerne forventes at falde fra 128 000 EUR (0,55 % af omsætningen) til 42 000 EUR, dvs. et fald på 67 %.

Forslaget vil gavne selskaber af enhver størrelse, men det er især relevant som led i indsatsen for at støtte og anspore SMV'er til at drage fordel af det indre marked, således som det fremgår af revisionen af "Small Business Act" (SBA) for Europa⁴. FKSSG bidrager navnlig til at mindske de skattemæssige hindringer og administrative byrder ved at gøre det enklere og billigere for SMV'er at udvide deres aktiviteter til andre dele af EU. FKSSG vil indebære, at SMV'er, som driver grænseoverskridende virksomhed og vælger at bruge systemet, kun vil skulle beregne deres selskabsskat efter ét sæt skatteregler. FKSSG supplerer det europæiske private selskab (SPE), som stadig drøftes i Rådet. En fælles ramme for opgørelse af skattegrundlaget for selskaber i EU vil være særlig nyttig for SPE'er, der driver virksomhed i flere medlemsstater.

Formålet med dette forslag er ikke at øve indflydelse på skatteindtægterne, og virkningerne for fordelingen af skattegrundlagene mellem EU-medlemsstaterne er blevet analyseret. Således vil virkningerne for medlemsstaternes indtægter i sidste ende afhænge af de nationale politiske valg, der træffes med hensyn til mulighederne for at tilpasse sammensætningen af forskellige skatteinstrumenter eller anvendte skattesatser. I den sammenhæng er det vanskeligt at forudse de nøjagtige virkninger for hver enkelt medlemsstat. Som en undtagelse fra det generelle princip er der i den forbindelse i de tilfælde, hvor resultatet af fordelingen af skattegrundlaget mellem medlemsstaterne ikke på rimelig vis repræsenterer forretningsaktiviteternes omfang, en sikkerhedsklausul, som fastlægger en alternativ metode. Desuden indeholder direktivet en bestemmelse om, at virkningerne skal revideres fem år efter, at direktivet er trådt i kraft.

For medlemsstaterne vil indførelsen af et frivilligt system selvfølgelig betyde, at skatteadministrationerne vil skulle administrere to forskellige skatteordninger (FKSSG og deres nationale selskabsskat). Men det kompenseres af, at FKSSG vil medføre færre skatteplanlægningsmuligheder for de selskaber, der bruger interne afregningspriser, eller færre uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes skattesystemer. Der vil være færre tvister med inddragelse af Domstolen eller brug af proceduren med gensidig overenskomst i dobbeltbeskatningsoverenskomster.

For at hjælpe medlemsstaternes skatteadministrationer med forberedelserne til gennemførelsen af FKSSG er det planlagt, at EU-programmet Fiscalis vil blive mobiliseret til at støtte medlemsstaterne under gennemførelsen og administrationen af FKSSG.

Nærværende forslag indeholder et fuldstændigt sæt regler for selskabsbeskatning. Det specificerer nøje, hvem der kan vælge at bruge systemet, hvordan skattegrundlaget skal beregnes, hvad konsolideringen omfatter, og hvordan den fungerer. Forslaget indeholder også

⁴ Meddelelse fra Kommissionen, "Revision af "Small Business Act" for Europa, KOM(2011) 78 endelig, 23.2.2011.

regler mod misbrug og bestemmelser om, hvordan det konsoliderede grundlag skal deles, og hvordan FKSSG bør administreres af medlemsstaterne inden for rammerne af en "one-stop-shop"-tilgang.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

a) Høringer

Efter offentliggørelsen af selskabsskatteundersøgelsen i 2001 førte Kommissionen en bred offentlig debat og afholdt en række høringer.

Det vigtigste i den forbindelse var nedsættelsen af en arbejdsgruppe (FKSSG-Arbejdsgruppen), som består af eksperter fra skatteadministrationerne i alle medlemsstater. AG FKSSG blev nedsat i november 2004 og havde indtil april 2008 afholdt 13 plenarmøder. Desuden blev der nedsat seks undergrupper, der skulle gå mere i dybden med specifikke områder og rapportere tilbage til AG FKSSG. De nationale eksperter havde kun til opgave at give teknisk bistand og rådgivning til Kommissionens tjenestegrene. AG FKSSG mødtes også i udvidede fora tre gange (i december 2005, 2006 og 2007), så også eksperter og interessenter fra virksomheder, liberale erhverv og universitetsverdenen kunne fremsætte deres synspunkter.

Derudover konsulterede Kommissionen uformelt og på bilateralt grundlag flere erhvervs- og fagsammenslutninger. Nogle af disse interessegrupper gav deres synspunkter til kende officielt. Der blev også set på forskningsresultater, og ledende videnskabsfolk delagtiggjorde Kommissionen i deres indsigt i de forskellige aspekter af systemet.

Kommissionen havde også to arrangementer i henholdsvis Bruxelles (april 2002) og Rom (december 2003 sammen med det italienske formandskab). I februar 2008 afholdt Kommissionen sammen med et universitetsinstitut en anden konference i Wien, hvor der foregik en udførlig drøftelse af mange aspekter af relevans for FKSSG. Endelig konsulterede Kommissionen den 20. oktober 2010 eksperter fra medlemsstater, erhvervsliv, tænketanke og universiteter om bestemte emner, som Kommissionens tjenestegrene havde taget op til fornyet overvejelse og udviklet siden det sidste møde i AG FKSSG i april 2008.

b) Konsekvensanalyse

Der er udarbejdet en meget udførlig konsekvensanalyse, som er resultatet af følgende undersøgelser: i) European Tax Analyzer (ETA), ii) Price Waterhouse Cooper-undersøgelse (PWC), iii) Amadeus og Orbis database, iv) Deloitte-undersøgelse og v) CORTAX-undersøgelse.

Rapporten følger Generalsekretariatets retningslinjer for konsekvensanalyser og indeholder i) et overblik over høringsprocessen, ii) en beskrivelse af de nuværende problemer, iii) en angivelse af målene for politikken og iv) en sammenligning af alternative politikmuligheder, med hvilke de angivne mål vil kunne nås. Det er især et FSSG (fælles skattegrundlag uden konsolidering) og et FKSSG (fælles skattegrundlag med konsolidering), såvel obligatorisk som fakultativt, som er genstand for analyse, og der foretages en sammenligning af deres respektive økonomiske, sociale og miljømæssige indvirkninger.

Sammenligning af valgmulighederne

I konsekvensanalysen ses der på forskellige valgmuligheder, som kan forbedre europæiske selskabers konkurrencestilling ved at gøre det muligt for dem at opgøre deres fortjeneste i EU efter ét regelsæt og dermed vælge de lovrammer, der passer sig bedst for deres virksomhedsbehov, således at de undgår omkostninger, som er en følge af eksistensen af 27 særskilte nationale skattesystemer. I rapporten ses der på fire hovedscenarier, som sammenlignes med "status quo"-scenariet (valgmulighed 1):

- i) Et fakultativt fælles selskabsskattegrundlag (fakultativt FSSG): Selskaber hjemmehørende i EU (og faste driftssteder beliggende i EU) vil kunne vælge at opgøre deres skattegrundlag efter et fælles regelsæt for hele Unionen i stedet for et af de 27 nationale selskabsskattesystemer. "Særskilt bogføring" (dvs. afregning for hver transaktion efter armslængdeprincippet) vil fortsat gælde for koncerninterne transaktioner, da systemet ikke omfatter en konsolidering af skattemæssige resultater (valgmulighed 2).
- ii) Et obligatorisk fælles selskabsskattegrundlag (obligatorisk FSSG): Alle kvalificerede selskaber hjemmehørende i EU (og faste driftssteder beliggende i EU) vil skulle opgøre deres skattegrundlag efter et fælles regelsæt for hele Unionen. De nye regler vil erstatte de nuværende 27 nationale selskabsskattesystemer. Uden konsolidering vil det stadig være "særskilt bogføring", der afgør allokeringen af fortjeneste ved koncerninterne transaktioner (valgmulighed 3).
- iii) Et fakultativt fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (fakultativt FKSSG): Et fælles regelsæt for fastsættelse af et konsolideret skattegrundlag for hele EU vil være et alternativ til de nuværende nationale selskabsskattesystemer og til brugen af "særskilt bogføring" til allokering af indtægter til forbundne virksomheder. Dermed vil de skattemæssige resultater for hvert koncernmedlem (dvs. selskaber hjemmehørende i EU eller faste driftssteder beliggende i EU) blive samlet, så de danner et konsolideret skattegrundlag, og de vil blive omfordelt efter en forud fastsat fordelingsmekanisme baseret på en formel. Under dette scenarie vil selskaber hjemmehørende i EU og/eller faste driftssteder beliggende i EU, som ejes af selskaber hjemmehørende uden for Unionen, have ret til at anvende FKSSG, forudsat at de opfylder kvalifikationskravene til at danne en koncern, og at alle medlemmer af samme koncern vælger at anvende de fælles regler ("alt eller intet") (valgmulighed 4).
- iv) Et obligatorisk fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (obligatorisk FKSSG): Selskaber hjemmehørende i EU og/eller faste driftssteder beliggende i EU, som ejes af selskaber hjemmehørende uden for Unionen, vil skulle anvende FKSSG-reglerne, for så vidt som de opfylder kvalifikationskravene til at danne en koncern.

Konsekvensanalyse

De økonomiske resultater af konsekvensanalysen viser, at hvis de identificerede selskabsskattemæssige hindringer bliver fjernet, vil virksomhederne bedre kunne træffe økonomisk set fornuftige valg og dermed kunne forbedre økonomien globalt set. Valgmulighederne for et fakultativt og et obligatorisk FKSSG vil begge resultere i en lettere forbedret velfærd. Det fakultative FKSSG er at foretrække af flere årsager. De to vigtigste årsager, der påpeges i konsekvensanalysen, er følgende: i) den forventede indvirkning på beskæftigelsen er mere gunstig, og ii) det undgås, at hvert enkelt selskab i Unionen tvinges til

at benytte en ny metode til beregning af sit skattegrundlag (uanset om det driver virksomhed i mere end en medlemsstat).

De analyserede reformer vil på lang sigt kunne udløse vigtige dynamiske effekter. Disse virkninger forventes primært at give sig udslag i mindre uvished og færre (faktiske og opfattede) omkostninger hos de selskaber, der driver virksomhed i flere forskellige lande. I sidste instans vil det føre til øgede grænseoverskridende investeringer inden for Unionen, både ved at europæiske og udenlandske virksomheder ekspanderer yderligere, og ved at der foretages nye investeringer af rent indenlandske selskaber i andre medlemsstater. Det er især det faktum, at der ikke længere vil være ekstra omkostninger til at efterleve forskellige skatteregler i hele Unionen og til at have med mere end en skatteadministration at gøre (one-stop-shop-princippet), som vil kunne gøre det lettere for selskaberne at ekspandere ud over grænserne. Det vil især være en fordel for små og mellemstore virksomheder, som er dem, der lider mest under de store omkostninger, sådan som situationen er nu.

Det understreges i konsekvensanalysen, at den endelige indvirkning af indførelsen af et FKSSG på de samlede skatteindtægter afhænger af medlemsstaternes egne valg. I betragtning af den meget vanskelige budgetsituation, som mange medlemsstater står over for, er det vigtigt, at de er nøje opmærksomme på konsekvenserne for deres indtægter.

Generelt vil de nye regler for det fælles grundlag føre til et gennemsnitligt EU-grundlag, som er bredere end det nuværende. I det omfang der er økonomiske tab, som skal udlignes på grænseoverskridende basis, vil konsolideringen under FKSSG have tendens til at mindske det fælles grundlag.

Således vil virkningerne for medlemsstaternes indtægter i sidste ende afhænge af nationale politiske valg, hvad angår mulighederne for at tilpasse sammensætningen af forskellige skatteinstrumenter eller anvendte skattesatser. I den sammenhæng er det vanskeligt at forudse de nøjagtige virkninger for hver enkelt medlemsstat. Direktivet indeholder dog en bestemmelse om, at virkningerne skal revideres efter 5 år.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

a) Retsgrundlag

Lovgivning om direkte skatter falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det er heri fastsat, at tilnærmelse af love og administrative bestemmelser under denne artikel skal have form af et direktiv.

b) Nærhedsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formålet med FKSSG er at afhjælpe skattemæssige hæmsko, som hovedsageligt skyldes, at der i Unionen er 27 forskellige skattesystemer, som virksomhederne vil skulle arbejde med, når de driver virksomhed inden for det indre marked. Uden et samordnet tiltag, som planlægges og implementeres individuelt af hver enkelt medlemsstat, vil situationen ikke blive bedre, da selskaberne stadig vil have med lige så mange skatteadministrationer at gøre som antallet af medlemsstater, hvor de er skattepligtige.

Reglerne i dette forslag, såsom lempelse ved grænseoverskridende tab og skattefrie koncernomstruktureringer, vil være ineffektive og sandsynligvis skabe forvriddning på markedet, især dobbeltbeskatning eller ingen beskatning, hvis hver enkelt medlemsstat anvender sit eget system. Med forskellige nationale regler om fordeling af fortjeneste vil den nuværende – allerede komplekse – procedure for allokering af fortjeneste mellem forbundne virksomheder heller ikke blive forbedret.

Derfor er det i den forbindelse nødvendigt med en fælles tilgang.

Et enkelt regelsæt til opgørelse, konsolidering og fordeling af skattegrundlagene for forbundne virksomheder i hele Unionen forventes at kunne lempe markedsforvriddninger, som er forårsaget af den nuværende interaktion mellem 27 nationale skatteordninger. Desuden vil byggestenene i systemet, især grænseoverskridende tabslempelse, skattefrie koncerninterne overførsler af aktiver og allokering af selskabsskattegrundlaget ved hjælp af en formel, kun kunne blive en realitet inden for en fælles reguleringsramme. Derfor må der indføres fælles regler for administrative procedurer, således at princippet om "one-stop-shop" vil kunne fungere.

Forslaget er begrænset til at skulle fjerne skattemæssige hindringer, som er forårsaget af forskellene i de nationale systemer til at opgøre skattegrundlaget mellem forbundne virksomheder. Under opfølgningen af selskabsskatteundersøgelsen blev det tydeligt, at den bedste måde at håndtere disse forhindringer på ville være at indføre en fælles ramme for opgørelse af selskabsskattegrundlaget og for grænseoverskridende konsolidering. Da der primært er tale om spørgsmål af grænseoverskridende art, vil det kræve fastlæggelse af retsfor skrifter på unionsplan. Dette forslag er derfor berettiget under henvisning til nærhedsprincippet, fordi individuelle tiltag fra medlemsstaternes side ikke ville kunne give de ønskede resultater.

c) Proportionalitetsprincippet

Dette forslag er udformet som et fakultativt system og er den mest hensigtsmæssige løsning på de konstaterede problemer. Det tvinger ikke selskaber, som ikke har nogen hensigt om at drive virksomhed i udlandet, til at påtage sig administrative omkostninger til gennemførelse af fælles regler, hvis de slet ikke har reelle fordele heraf.

Det foreliggende initiativ forventes at skabe mere gunstige investeringsvilkår på det indre marked, idet omkostningerne i forbindelse med skattemæssige forpligtelser forventes at falde. Desuden vil selskaberne sandsynligvis kunne opnå betydelige fordele, fordi formaliteter i forbindelse med afregningspriser bortfalder og der bliver mulighed for at overføre tab over nationale grænser inden for samme koncern, samt på grund af skattefri koncernintern omstrukturering. Den positive indvirkning bør kunne opveje eventuelle ekstra finansielle og administrative omkostninger for skattemyndighederne i forbindelse med gennemførelsen af systemet i starten.

Foranstaltningerne i dette forslag er både velegnede og nødvendige for at kunne nå det ønskede mål (dvs. forholdsmæssige). De tjener nemlig til harmonisering af selskabsskattegrundlaget, som er en forudsætning for at kunne få nedbrudt de konstaterede skattemæssige hindringer og korrigeret for de elementer, som forvrider det indre marked. I den forbindelse skal det også gøres klart, at dette forslag ikke omhandler harmonisering af skattesatser (eller fastsættelse af en minimumssats). Fastsættelse af skattesatser er et

anliggende, som hører under medlemsstaternes beføjelser, og skal derfor behandles gennem national lovgivning.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Dette direktivforslag har ingen budgetmæssige konsekvenser for Den Europæiske Union.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115 ,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Selskaber, som søger at drive erhvervmæssig virksomhed over grænserne inden for Unionen, støder på store forhindringer og markedsforvridninger, som følge af at der er 27 forskellige selskabsskattesystemer. Disse forhindringer og forvridninger er årsag til, at det indre marked ikke fungerer ordentligt. De hæmmer investering i Unionen og strider mod de prioriteter, der er fastsat i meddelelsen, som blev vedtaget af Kommissionen den 3. marts 2010 med titlen Europa 2020 – en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst⁷. De er også i konflikt med kravene om en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne.
- (2) Skattehindringer for grænseoverskridende virksomhed er især alvorlige for små og mellemstore virksomheder, som normalt ikke har ressourcer nok til at løse markedsbetingede problemer.
- (3) Det net af dobbeltbeskatningsoverenskomster, der eksisterer mellem medlemsstater, er ikke en tilstrækkelig løsning herpå. Den nuværende EU-lovgivning om selskabsskatteemner tager kun fat om et lille antal specifikke problemer.
- (4) Med et system, der giver selskaber mulighed for at betragte Unionen som et indre marked i selskabsskatteøjemed, vil det blive lettere at drive grænseoverskridende virksomhed for selskaber, der er hjemmehørende i Unionen, og det vil virke

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ KOM(2010) 2020 endelig.

fremmende for målet om at gøre Unionen til et mere konkurrencedygtigt sted for international investering. Et sådant system vil bedst kunne nås, hvis selskabskoncerner med en skattepligtig tilstedeværelse i mere end en medlemsstat kan få afgjort deres skattesager i Unionen efter ét regelsæt til beregning af skattegrundlaget, og hvis de kun skal have at gøre med en enkelt skattemyndighed ("one-stop-shop"). Disse regler bør også være tilgængelige for enheder, som er underlagt selskabsskat i Unionen, og som ikke er del af en koncern.

- (5) Eftersom forskelle i beskatningssatser ikke giver anledning til de samme hindringer, er det ikke nødvendigt, at systemet (det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG)) griber ind i medlemsstaternes beføjelser angående deres nationale satser for selskabsbeskatning.
- (6) En væsentlig del af et sådant system er konsolidering, da det kun er på den måde, at selskaberne i Unionen kan takle større skattemæssige hindringer. Med konsolidering forsvinder formaliteter i forbindelse med intern prisafregning og koncernintern dobbeltbeskatning. Desuden bliver tab, som skattesubjekter lider, automatisk udlignet med fortjeneste, som skabes af andre medlemmer af samme koncern.
- (7) Konsolidering indebærer nødvendigvis regler om forholdsmæssig fordeling af resultatet mellem de medlemsstater, hvor koncernmedlemmer er etableret.
- (8) Eftersom et sådant system primært er beregnet på at tjene selskaber, der driver grænseoverskridende virksomhed, bør det være en frivillig ordning, som supplerer de eksisterende nationale selskabsskattesystemer.
- (9) Systemet (det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG)) bør bestå af et fælles regelsæt til opgørelse af selskabers skattegrundlag, med forbehold af reglerne i Rådets direktiv 78/660/EØF⁸ og 83/349/EØF⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1606/2002/EF¹⁰.
- (10) Alle indtægter bør være skattepligtige, medmindre de udtrykkeligt er fritaget for skat.
- (11) Indkomst bestående af dividende, provenu fra afhændelse af aktier i et selskab uden for koncernen og fortjeneste af udenlandske faste driftssteder bør være fritaget for skat. Ved lempelse for dobbeltbeskatning fritager de fleste medlemsstater dividende og provenu ved afhændelse af aktier, idet de hermed undgår at skulle opgøre skattesubjektets ret til at få godtgjort skat betalt i udlandet, navnlig når der i forbindelse hermed skal tages hensyn til den selskabsskat, som er betalt af det selskab, der udlodder dividende. For skattefritagelse for indkomst, der er indtjent i udlandet, er der det samme behov for forenkling.
- (12) Indkomst i form af renter og royalties bør være skattepligtig med godtgørelse for indeholdt skat, der er betalt herfor. I modsætning til hvad der er tilfældet med dividende, giver opgørelse af en sådan godtgørelse ingen vanskeligheder.

⁸ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁹ EFT L 193 af 18.7.1983, s.1.

¹⁰ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

- (13) Skattepligtige indtægter bør fratrækkes driftsomkostninger og visse andre poster. Fradragsberettigede driftsudgifter bør normalt omfatte alle omkostninger i forbindelse med salg og udgifter i tilknytning til produktion, vedligeholdelse og sikring af indkomst. Fradragsberettigelsen bør udvides til at omfatte omkostninger til forskning og udvikling og omkostninger til rejsning af egenkapital eller gæld i forretningsøjemed. Der bør også være en liste over ikke-fradragsberettigede udgifter.
- (14) Anlægsaktiver bør kunne afskrives i skattemæssigt øjemed, med forbehold af visse undtagelser. Materielle og immaterielle aktiver med lang levetid bør afskrives individuelt, medens andre bør placeres i en pulje. Med afskrivning i en pulje forenkles sagen for såvel skattemyndigheder som skattesubjekter, fordi det hermed undgås, at det bliver nødvendigt at opstille og føre en liste for hver enkelt type anlægsaktiv og dets brugstid.
- (15) Skattesubjekter bør kunne fremføre tab på ubestemt tid, men det bør ikke være muligt at tilbageføre tab. Eftersom hensigten med fremføring af tab er at sikre, at et skattesubjekt betaler skat af sin reelle indkomst, er der ingen grund til at sætte en frist for fremføring. Tilbageføring af tab er relativt sjældent i medlemsstaternes praksis og er yderst kompliceret.
- (16) Muligheden for konsolidering (koncernmedlemskab) bør fastsættes ud fra en toleddet test baseret på i) kontrol (mere end 50 % af stemmerettighederne) og ii) ejerskab (mere end 75 % af egenkapitalen) eller ret til fortjeneste (mere end 75 % af rettigheder, der giver ret til fortjeneste). Med en sådan test sikres der omfattende økonomisk integration mellem koncernmedlemmer, som viser sig ved både kontrol og en høj ejerandel. De to tærskelværdier bør være opfyldt gennem hele skatteåret, ellers bør selskabet øjeblikkeligt forlade koncernen. Der bør også være et minimumskrav om ni måneder for koncernmedlemskab.
- (17) Der bør fastsættes regler om virksomhedsomstrukturering for at beskytte medlemsstaternes beskatningsrettigheder på en fair måde. Når et selskab træder ind i koncernen, bør handelstab inden konsolideringen fremføres for at blive udlignet med skattesubjektets forholdsmæssigt tildelte andel. Når et selskab forlader koncernen, bør der ikke allokeres tab til det, som er opstået under konsolideringsperioden. Der kan foretages en justering for kapitalgevinster, når bestemte aktiver er blevet afhændet kort tid efter indtræden eller udtræden af en koncern. Selvskabte immaterielle aktiver bør værdiansættes på grundlag af en passende indikator, det vil sige omkostninger til forskning og udvikling, markedsføring og reklame over en nærmere angivet periode.
- (18) Når der foretages indeholdelse af skat på renter og royalties, som er betalt af skattesubjekter, bør provenuet af denne skat fordeles efter formlen for det pågældende skatteår. Når der foretages indeholdelse af skat på dividende, som er udloddet af skattesubjekter, bør provenuet af denne skat ikke fordeles, eftersom dividende i modsætning til renter og royalties ikke har givet anledning til et tidligere fradrag hos samtlige koncernselskaber.
- (19) Transaktioner mellem et skattesubjekt og en forbunden virksomhed, som ikke er medlem af samme koncern, bør prisjusteres efter armslængdeprincippet, som er et almindeligt anvendt kriterium.

- (20) Systemet bør omfatte en generel regel om bekæmpelse af misbrug suppleret af foranstaltninger, der kan dæmme op for specifikke typer af misbrug. Disse foranstaltninger bør omfatte begrænsninger i fradragsretten for renter, der er betalt til forbundne virksomheder, som i skattemæssigt øjemed er hjemmehørende i et lavskattelands uden for Unionen, og som ikke udveksler oplysninger med betalingsstedets medlemsstat efter en aftale svarende til Rådets direktiv 2011/16/EU¹¹ om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier¹² og regler om kontrollerede udenlandske selskaber.
- (21) Formlen for forholdsmæssig fordeling af det konsoliderede skattegrundlag bør omfatte tre faktorer med lige stor vægt (arbejde, aktiver og omsætning). Arbejdsfaktoren bør opgøres på grundlag af lønsum og antal ansatte (hver post tæller halvt). Aktivfaktoren bør omfatte alle materielle anlægsaktiver. Immaterielle og finansielle aktiver bør ikke indgå i formelen på grund af deres ustadige art og risikoen for omgåelse af systemet. Gennem anvendelsen af disse faktorer bliver der lagt passende vægt på oprindelsesmedlemsstatens interesser. Endelig bør også omsætningen tages med i betragtning for at sikre en fair deltagelse af bestemmelsesmedlemsstaten. Med disse faktorer og vægtninger bør det kunne sikres, at fortjeneste beskattes dér, hvor den optjenes. Som en undtagelse fra det generelle princip er der en sikkerhedsklausul, som omhandler en alternativ metode, ifald resultatet af den forholdsmæssige fordeling ikke på rimelig vis repræsenterer omfanget af erhvervsaktiviteten.
- (22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹³ finder anvendelse på behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv.
- (23) Selskabskoncerner bør have mulighed for kun at have med en enkelt skatteadministration ("hovedskattemyndigheden") at gøre, nemlig i den medlemsstat, hvor koncernens moderselskab ("hovedskattesubjektet") er skattemæssigt hjemmehørende. Dette direktiv bør også indeholde procedureregler for forvaltning af systemet. Det bør også omfatte en mekanisme til forhåndsafgørelse. Kontroller bør indledes og koordineres af hovedskattemyndigheden, men myndighederne i enhver medlemsstat, hvor der er et skattepligtigt koncernmedlem, vil kunne anmode om, at der bliver indledt en kontrol. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et koncernmedlem er hjemmehørende eller etableret, kan indbringe en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden om en meddelelse om valg eller om en ændret skatteansættelse for domstolen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden. Tvister mellem skattesubjekter og skattemyndigheder bør behandles af et administrativt organ, som er kompetent til at behandle klager i første instans efter loven i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden.
- (24) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, således at den kan tilpasse bilagene efter ændringer i medlemsstaternes love om selskabsformer og selskabsskatter og ajourføre listen over ikke-fradragsberettigede skatter samt fastlægge

¹¹ EUT L 64 af 11.3. 2011, s. 1.

¹² EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

¹³ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31-50.

regler for definitionen af retmæssigt og økonomisk ejerskab over leasede aktiver og beregningen af kapital- og renteelementer i leasingbetalinger og i afskrivningsgrundlaget for et leaset aktiv. Det er nødvendigt, at beføjelserne delegeres til Kommissionen for ubestemt tid, således at reglerne kan blive tilpasset, hvis det er nødvendigt.

- (25) For at sikre ensartede vilkår for gennemførelse af dette direktiv med hensyn til den årlige vedtagelse af en liste over selskabsformer i tredjelande, som opfylder kravene i dette direktiv, fastlæggelse af regler for beregningen af arbejds-, aktiv- og omsætningsfaktorerne, allokeringen af ansatte og lønsum, aktiver og omsætning til den respektive faktor samt værdiansættelsen af aktiver til aktivfaktoren og vedtagelse af en standardformular for meddelelsen om valg og regler for elektronisk indsendelse, for selvangivelsens form, for den konsoliderede selvangivelses form og for påkrævet støttedokumentation, bør der overdrages beføjelser til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 28. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁴.
- (26) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes gennem individuelle tiltag fra medlemsstaternes side på grund af manglende koordinering mellem de nationale skattesystemer. I betragtning af at problemerne på det indre marked primært er af grænseoverskridende art, skal foranstaltninger til afhjælpning heraf vedtages på unionsplan. En sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (27) Kommissionen bør revidere anvendelsen af direktivet efter en periode på fem år, og medlemsstaterne bør støtte Kommissionen ved at fremlægge relevant input til den pågældende revision —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1 *Anvendelsesområde*

Med dette direktiv indføres der et system for et fælles grundlag til beskatning af visse selskaber og selskabskoncerner, og der fastlægges regler for beregning og anvendelse af dette grundlag.

¹⁴ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2
Omhandlede selskaber

1. Dette direktiv finder anvendelse på selskaber, der er oprettet i henhold til lovene i en medlemsstat, og hvor begge følgende betingelser er opfyldt:
 - a) selskabet er organiseret i en af de i bilag I anførte former
 - b) selskabet er omfattet af en af de i bilag II anførte selskabsskatter eller af en tilsvarende, efterfølgende indført skat.
2. Dette direktiv finder anvendelse på selskaber, der er oprettet i henhold til lovene i et tredjeland, og hvor begge følgende betingelser er opfyldt:
 - a) selskabet er organiseret i en form svarende til en af de i bilag I anførte former
 - b) selskabet er omfattet af en af de i bilag II anførte selskabsskatter.
3. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 127 og på de i artikel 128, 129 og 130 fastsatte betingelser, med henblik på at ændre bilag I og II for at tage hensyn til ændringer i medlemsstaternes love vedrørende selskabsformer og selskabsskatter.

Artikel 3
Omhandlede selskabsformer fra tredjelande

1. Kommissionen vedtager årligt en liste over tredjelandsselskabsformer, der anses for at opfylde kravene i artikel 2, stk. 2, litra a). Den pågældende gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 131, stk. 2.
2. Det forhold, at en selskabsform ikke er anført i den i stk. 1 anførte liste over tredjelandsselskabsformer, udelukker ikke, at direktivet anvendes på den pågældende selskabsform.

KAPITEL II

GRUNDBEGREBER

Artikel 4
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "skattesubjekt": et selskab, som har valgt at anvende det i dette direktiv omhandlede system
- 2) "selvstændigt skattesubjekt": et skattesubjekt, som ikke opfylder kravene om konsolidering

- 3) "ikke-skattesubjekt": et selskab, som ikke er berettiget til at vælge eller har valgt ikke at anvende det i dette direktiv omhandlede system
- 4) "hjemmehørende skattesubjekt": et skattesubjekt, som af skattemæssige hensyn er hjemmehørende i en medlemsstat ifølge artikel 6, stk. 3 og 4
- 5) "ikke-hjemmehørende skattesubjekt": et skattesubjekt, som af skattemæssige hensyn ikke er hjemmehørende i en medlemsstat ifølge artikel 6, stk. 3 og 4
- 6) "hovedskattesubjekt":
 - a) et hjemmehørende skattesubjekt, når det udgør en koncern med sine kvalificerede datterselskaber, sine faste driftssteder beliggende i andre medlemsstater, eller et eller flere faste driftssteder for et i et tredjeland hjemmehørende kvalificeret datterselskab, eller
 - b) det hjemmehørende skattesubjekt, som er udpeget af koncernen, når den udelukkende består af to eller flere hjemmehørende skattesubjekter, som er umiddelbart kvalificerede datterselskaber i det samme moderselskab hjemmehørende i et tredjeland, eller
 - c) et hjemmehørende skattesubjekt, som er det kvalificerede datterselskab i et moderselskab hjemmehørende i et tredjeland, når det pågældende hjemmehørende skattesubjekt udelukkende udgør en koncern med et eller flere faste driftssteder for sit moderselskab, eller
 - d) det faste driftssted, som er udpeget af et ikke-hjemmehørende skattesubjekt, der udelukkende udgør en koncern med hensyn til sine faste driftssteder beliggende i to eller flere medlemsstater.
- 7) "koncernmedlem": alle skattesubjekter, der tilhører samme koncern, som fastsat i artikel 54 og 55. Når et skattesubjekt opretholder et eller flere faste driftssteder i en anden medlemsstat end den, hvor den centrale ledelse og kontrol udgår fra, behandles hver enkelt fast driftssted som et koncernmedlem
- 8) "indtægter": provenu ved salg og alle andre transaktioner, efter fradrag af merværdiafgift og andre skatter og afgifter, som er opkrævet på vegne af offentlige myndigheder, uanset om de er af monetær eller ikke-monetær art, herunder provenu ved afhændelse af aktiver og rettigheder, renter, dividender og anden udlodning af fortjeneste, indtægt ved likvidation, royalties, støtte og tilskud, modtagne gaver, erstatning og kulanceerstatning. Indtægter omfatter også ikke-monetære gaver fra et skattesubjekt. Indtægter omfatter ikke egenkapital, som er rejst af skattesubjektet, eller gæld, som er blevet tilbagebetalt til vedkommende
- 9) "fortjeneste": et overskud i indtægter i forhold til fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster inden for et skatteår
- 10) "tab": et overskud i fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster i forhold til indtægter inden for et skatteår
- 11) "konsolideret skattegrundlag": summen af alle koncernmedlemmers skattegrundlag som beregnet i henhold til artikel 10

- 12) "forholdsmæssig tildelt andel": den andel af det konsoliderede skattegrundlag for en koncern, som er allokeret til et koncernmedlem ved anvendelse af den i artikel 86-102 omhandlede formel
- 13) "skattemæssig værdi" af et anlægsaktiv eller aktivpulje: afskrivningsgrundlaget minus den til dato samlede fratrukne afskrivning
- 14) "anlægsaktiver": alle materielle aktiver, der er erhvervet mod betaling eller skabt af skattesubjektet, og alle immaterielle aktiver, der er erhvervet mod betaling, når de kan værdiansættes hver for sig og bliver anvendt i driften til produktion, vedligeholdelse eller sikring af indkomst i mere end 12 måneder, undtagen når omkostningerne til erhvervelse, konstruktion eller forbedring heraf er på under 1 000 EUR. Anlægsaktiver omfatter også finansielle aktiver
- 15) "finansielle aktiver": andele i tilknyttede virksomheder, lån til tilknyttede virksomheder, kapitalinteresser, lån til virksomheder, som selskabet er forbundet med i kraft af kapitalinteresser, investeringer i form af anlægsaktiver, andre lån samt egne andele, i det omfang national lovgivning tillader, at de fremgår af balancen
- 16) "materielle anlægsaktiver med lang levetid": materielle anlægsaktiver med en brugstid på 15 år eller mere. Bygninger, fly og skibe anses for at være materielle aktiver med lang levetid
- 17) "brugte aktiver": anlægsaktiver med en brugstid, som delvis er udløbet, når de bliver erhvervet, og som stadig vil kunne udnyttes i deres aktuelle tilstand eller efter reparation
- 18) "omkostninger til forbedring": alle ekstra udgifter til et anlægsaktiv, som i væsentlig grad øger aktivets kapacitet eller i væsentlig grad forbedrer dets funktion eller udgør mere end 10 % af det oprindelige afskrivningsgrundlag for aktivet
- 19) "varelagre og igangværende arbejde": aktiver, der haves til salg, er under fremstilling med henblik på salg eller er i form af materialer eller leverancer, der skal forbruges under fremstillingen eller under leveringen af tjenesteydelser
- 20) "økonomisk ejer": den person, som i det væsentlige har alle fordele og risici i forbindelse med et anlægsaktiv, uanset om vedkommende er den retmæssige ejer. Et skattesubjekt, som har ret til at eje, bruge og disponere over et anlægsaktiv og bærer risikoen for tab eller ødelæggelse heraf, anses under alle omstændigheder for at være den økonomiske ejer
- 21) "kompetent myndighed": den myndighed, som udpeges af hver enkelt medlemsstat til at administrere alle anliggender, der har forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv
- 22) "hovedskattemyndighed": den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor hovedskattesubjektet er hjemmehørende eller, hvis det er et fast driftssted for et ikke-hjemmehørende skattesubjekt, er beliggende
- 23) "kontrol": alle former for inspektion, tilsyn eller undersøgelser, som gennemføres af en kompetent myndighed med henblik på at fastslå, om et skattesubjekt efterlever dette direktiv.

Artikel 5
Fast driftssted

1. Et skattesubjekt anses for at have et "fast driftssted" i en anden stat end den stat, hvor dets centrale ledelse og kontrol udgår fra, når det har et fast sted i den anden stat, gennem hvilket driften helt eller delvis udøves, herunder især:
 - a) et sted for ledelsen
 - b) en filial
 - c) et kontor
 - d) en fabrik
 - e) et værksted
 - f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.
2. Et bygge-, anlægs-, monterings- eller installationsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis sådanne arbejder varer mere end 12 måneder.
3. Uanset stk. 1 og 2 anses følgende ikke for at give anledning til et fast driftssted:
 - a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende skattesubjektet
 - b) opretholdelsen af et varelager tilhørende skattesubjektet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering
 - c) opretholdelsen af et varelager tilhørende skattesubjektet udelukkende med henblik på forarbejdning hos en anden person
 - d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for skattesubjektet
 - e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden aktivitet for skattesubjektet af forberedende eller af hjælpende karakter
 - f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på samtidig at udøve flere af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller afhjælpende karakter.
4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og i tilfælde, hvor en person - der ikke er en uafhængig repræsentant som omhandlet i stk. 5 - handler på vegne af et skattesubjekt og har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i en kontraherende stat til at indgå aftaler i skattesubjektets navn, anses dette skattesubjekt for at have fast driftssted i den pågældende stat med hensyn til enhver aktivitet, som den pågældende person påtager sig for skattesubjektet, medmindre denne persons aktiviteter er begrænset til de aktiviteter, der er nævnt i stk. 3, og som, hvis de var udøvet gennem et fast

forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted ifølge bestemmelserne i det pågældende stykke.

5. Et skattesubjekt anses ikke for at have et fast driftssted i en stat, blot fordi det driver erhvervsmæssig virksomhed i den pågældende stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige virksomhed.
6. Den omstændighed, at et skattesubjekt, der er hjemmehørende i en stat, kontrollerer eller kontrolleres af et skattesubjekt, der er hjemmehørende i en anden stat, eller som driver erhvervsmæssig virksomhed dér (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), gør ikke i sig selv hverken det ene eller det andet skattesubjekt til et fast driftssted for det andet.

KAPITEL III

VALG AF DET I DETTE DIREKTIV OMHANDLEDE SYSTEM

Artikel 6 *Valg*

1. Et selskab, som dette direktiv gælder for, og som i skattemæssig henseende er hjemmehørende i en medlemsstat, kan vælge det i dette direktiv omhandlede system på de deri fastsatte betingelser.
2. Et selskab, som dette direktiv gælder for, og som i skattemæssig henseende ikke er hjemmehørende i en medlemsstat, kan vælge det i dette direktiv omhandlede system på de deri fastsatte betingelser for så vidt angår et fast driftssted, som det opretholder i en medlemsstat.
3. Med henblik på stk. 1 og 2 anses et selskab, som har sit registrerede kontor, vedtægtsmæssige hjemsted eller sædet for den faktiske ledelse i en medlemsstat, og som ikke ifølge bestemmelserne i en aftale, der er indgået af den pågældende medlemsstat med et tredjeland, betragtes som skattemæssigt hjemmehørende i det pågældende tredjeland, for at være hjemmehørende i skattemæssig henseende i den pågældende medlemsstat.
4. Er et selskab i henhold til stk. 3 hjemmehørende i mere end én medlemsstat, anses den for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor det har sit sæde for den faktiske ledelse.
5. Hvis sædet for den faktiske ledelse for et rederikoncernmedlem eller for et koncernmedlem, som tilbyder transport ad indre vandveje, er om bord på et skib eller en båd, anses det for at være beliggende i den medlemsstat, hvor skibet eller båden har sin hjemhavn, eller hvis der ikke er en sådan hjemhavn, i den medlemsstat, hvor skibsrederen er hjemmehørende.

6. Et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat, og som vælger det i dette direktiv omhandlede system, pålægges selskabsskat i henhold til dette system for al indkomst, der stammer fra en hvilken som helst kilde, uanset om det er inden for eller uden for hjemstedsmedlemsstaten.
7. Et selskab, som er hjemmehørende i et tredjeland, og som vælger det i dette direktiv omhandlede system, pålægges selskabsskat i henhold til dette system for al indkomst fra en aktivitet, der udøves gennem et fast driftssted i en medlemsstat.

Artikel 7
Gældende lov

Opfylder et selskab betingelserne for og vælger det i dette direktiv omhandlede system, ophører det med at være undergivet de nationale selskabsskatte regler for så vidt angår alle anliggender, som reguleres ved dette direktiv, medmindre andet fremgår.

Artikel 8
Direktivet har forret for aftaler mellem medlemsstater

Bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse, uanset eventuelle bestemmelser om det modsatte i aftaler indgået mellem medlemsstater.

KAPITEL IV

BEREGNING AF SKATTEGRUNDLAGET

Artikel 9
Generelle principper

1. Ved beregning af skattegrundlaget medregnes fortjeneste og tab først, når de er realiseret.
2. Transaktioner og skattepligtige begivenheder opgøres hver for sig.
3. Beregningen af skattegrundlaget foretages på en ensartet måde, medmindre der er ekstraordinære omstændigheder, som berettiger til en anden metode.
4. Skattegrundlaget fastsættes for hvert skatteår, medmindre andet er bestemt. Et skatteår er en tolv måneders periode, medmindre andet er bestemt.

Artikel 10
Elementer i skattegrundlaget

Skattegrundlaget beregnes som indtægter minus skattefrie indtægter, fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster.

Artikel 11
Skattefrie indtægter

Følgende er fritaget for selskabsskat:

- a) tilskud, der direkte er knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af anlægsaktiver, på betingelse af afskrivning i overensstemmelse med artikel 32-42
- b) provenu ved afhændelse af aktiver i en pulje som omhandlet i artikel 39, stk. 2, herunder markedsværdien af ikke-monetære gaver
- c) modtagne udbytteudlodninger
- d) provenu ved afhændelse af andel
- e) indkomst hos et fast driftssted i et tredjeland.

Artikel 12
Fradragsberettigede udgifter

Fradragsberettigede udgifter omfatter alle salgsomkostninger og udgifter minus fradragsberettiget merværdiafgift, som et skattesubjekt har pådraget sig for at erhverve eller sikre indkomsten, herunder omkostninger til forskning og udvikling, og omkostninger medgået til at rejse egenkapital eller gæld til erhvervsmæssige formål.

Fradragsberettigede udgifter omfatter også gaver til velgørende institutioner som omhandlet i artikel 16, der er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland, som har en aftale om udveksling af oplysninger efter anmodning svarende til bestemmelserne i direktiv 2011/16/EU. Der kan maksimalt fradrages udgifter til monetære gaver eller donationer til velgørende institutioner på 0,5 % af indtægerne i skatteåret.

Artikel 13
Andre fradragsberettigede poster

Der kan foretages et forholdsmæssigt fradrag for afskrivningen af anlægsaktiver i overensstemmelse med artikel 32-42.

Artikel 14
Ikke-fradragsberettigede udgifter

1. Følgende udgifter behandles som ikke-fradragsberettigede:
 - a) udbytte og tilbagebetaling af egenkapital eller gæld
 - b) 50% af repræsentationsomkostninger
 - c) overførsel af tilbageholdt overskud til en reserve, som udgør en del af selskabets egenkapital
 - d) selskabsskat

- e) bestikkelse
 - f) bøder og strafgebyrer til en offentlig myndighed for brud på lovforskrifter
 - g) omkostninger, som et selskab har pådraget sig for at opnå indkomst, som er fritaget for skat ifølge artikel 11; sådanne omkostninger fastsættes til en fast sats på 5 % af den pågældende indkomst, medmindre skattesubjektet er i stand til at påvise, at det har haft en lavere omkostning
 - h) monetære gaver og donationer ud over dem, som gives til velgørende institutioner som omhandlet i artikel 16
 - i) medmindre andet er fastsat i artikel 13 og 20, omkostninger i forbindelse med erhvervelse, konstruktion eller forbedring af anlægsaktiver undtagen omkostninger til forskning og udvikling
 - j) afgifter anført i bilag III, med undtagelse af punktagifter på energiprodukter, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt forarbejdet tobak.
2. Uanset stk. 1, litra j), kan en medlemsstat give fradrag for en eller flere af de afgifter, der er anført i bilag III. I tilfælde af en koncern fordeles et sådant fradrag på den forholdsmæssigt tildelte andel for de koncernmedlemmer, der er hjemmehørende eller beliggende i den pågældende medlemsstat.
3. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 127 og på betingelserne i artikel 128, 129 og 130 for at ændre bilag III, hvis det er nødvendigt for at medtage alle tilsvarende afgifter, som udgør mere end 20 % af det samlede selskabsskattebeløb i den medlemsstat, hvor de opkræves.

Ændringer til bilag III gælder først for skattesubjekter i det skatteår, der starter efter ændringen.

Artikel 15 *Udgifter til fordel for aktionærer*

Ydelser til en aktionær, som er en person, dennes ægtefælle, en slægtning i opstigende eller nedstigende linje eller forbundne virksomheder, der direkte eller indirekte deltager i kontrollen med, kapitalen i eller ledelsen af skattesubjektet, som omhandlet i artikel 78, behandles ikke som fradragsberettigede udgifter, i det omfang sådanne ydelser ikke ville blive tildelt en uafhængig tredjepart.

Artikel 16 *Velgørende institutioner*

En institution anses for at være velgørende, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) den har juridisk status og er en anerkendt velgørende institution ifølge loven i den stat, hvor den er etableret
- b) dens eneste og centrale formål og aktivitet er at være almennyttig; et uddannelsesmæssigt, socialt, lægeligt, kulturelt, videnskabeligt, filantropisk,

religiøst, miljømæssigt eller sportsligt formål anses for at være almennyttigt, når det er af almen interesse

- c) dens aktiver er uigenkaldeligt helliget til fremme af dets formål
- d) den er pligtig til at fremlægge oplysninger vedrørende regnskaber og aktiviteter
- e) den er ikke et politisk parti som fastlagt af den medlemsstat, hvor den er etableret.

KAPITEL V

FRISTER OG BELØBSFASTSÆTTELSE

Artikel 17

Generelle principper

Indtægter, udgifter og alle andre fradragsberettigede poster medtages inden for det skatteår, hvor de er optjent eller påtaget, medmindre andet er bestemt i dette direktiv.

Artikel 18

Periodeafgrænsning af indtægter

Indtægter optjenes, når retten til at modtage dem opstår og beløbet kan opgøres med rimelig nøjagtighed, uanset om den faktiske betaling finder sted senere.

Artikel 19

Påtagelse af fradragsberettigede udgifter

En fradragsberettiget udgift er påtaget i det øjeblik, hvor følgende betingelser er opfyldt:

- a) forpligtelsen til at foretage betalingen er opstået
- b) størrelsen af forpligtelsen kan opgøres med rimelig nøjagtighed
- c) i tilfælde af handel med varer, de med ejerskabet over varerne forbundne betydelige risici og fordele er blevet overført til skattesubjektet, og i tilfælde af levering af tjenesteydelser, sidstnævnte er blevet modtaget af skattesubjektet.

Artikel 20

Omkostninger til ikke-afskrivningsberettigede aktiver

Omkostningerne til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af anlægsaktiver, som ikke er omfattet af afskrivning efter artikel 40, er fradragsberettigede i det skatteår, hvor anlægsaktiverne afhændes, forudsat at provenuet ved afhændelsen medregnes i skattegrundlaget.

Artikel 21
Lagre og igangværende arbejde

Det samlede udgiftsbeløb, der kan fradrages i et skatteår, øges med værdien af lagre og igangværende arbejde i begyndelsen af skatteåret og reduceres med værdien af lagre og igangværende arbejde ved udgangen af samme skatteår. Der foretages ingen justering af lagre og igangværende arbejde inden for langfristede kontrakter.

Artikel 22
Værdiansættelse

1. Til beregning af skattegrundlaget opgøres transaktioner efter:
 - a) den monetære modydelse for transaktionen, f.eks. prisen på varer eller tjenesteydelser
 - b) markedsværdien, når modydelsen for transaktionen er helt eller delvis ikke-monetær
 - c) markedsværdien i tilfælde af ikke-monetære gaver modtaget af skattesubjektet
 - d) markedsværdien i tilfælde af ikke-monetære gaver givet af et skattesubjekt, bortset fra gaver til velgørende institutioner
 - e) dagsværdien af finansielle aktiver og passiver besiddet med henblik på handel
 - f) den skattemæssige værdi i tilfælde af ikke-monetære gaver til velgørende institutioner.
2. Skattegrundlaget, indkomst og udgifter opgøres i euro i løbet af skatteåret eller omsættes til euro på den sidste dag i skatteåret til den årlige gennemsnitlige vekselkurs, som fastsættes af Den Europæiske Centralbank, eller hvis skatteåret ikke er sammenfaldende med kalenderåret til gennemsnittet af de i løbet af skatteåret daglige observationer, som Den Europæiske Centralbank har udstedt i løbet af skatteåret. Dette gælder ikke for et selvstændigt skattesubjekt i en medlemsstat, som ikke har indført euroen. Det gælder heller ikke for en koncern, hvis alle koncernmedlemmerne er i den samme medlemsstat og denne stat ikke har indført euroen.

Artikel 23
Finansielle aktiver og passiver, der besiddes med henblik på handel (handelsbeholdning)

1. Et finansielt aktiv eller passiv klassificeres om besiddet med henblik på handel, når der er tale om et af følgende:
 - a) det er primært erhvervet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt
 - b) det er del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, herunder derivater, som forvaltes samlet, og hvor der inden for den senere tid har været et mønster på kortsigtet gevinsthjemtagelse.

2. Enhver forskel mellem dagsværdien ved udgangen af skatteåret og dagsværdien ved begyndelsen af det samme skatteår, eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, for finansielle aktiver eller passiver, der besiddes med henblik på slag, medtages i skattegrundlaget, uanset artikel 18 og 19.
3. Afhændes et finasielt aktiv eller passiv, der besiddes med henblik på handel, tilføjes provenuet i skattegrundlaget. Dagsværdien i begyndelsen af skatteåret eller markedsværdien på købsdatoen, hvis den ligger senere, fradrages.

Artikel 24
Langfristede kontrakter

1. En langfristet kontrakt er en kontrakt, som opfylder følgende betingelser:
 - a) den er indgået med henblik på fremstilling, installering eller konstruktion eller udførelse af tjenesteydelser
 - b) dens løbetid overstiger eller forventes at overstige tolv måneder.
2. Uanset artikel 18 anerkendes indtægter, som har forbindelse til en langfriste kontrakt, i skattemæssig henseende som det beløb, der svarer til den del af kontrakten, der er færdiggjort i det pågældende skatteår. Hvor stor en procentdel der er færdiggjort, fastsættes enten ud fra forholdet mellem omkostningerne for det pågældende år i forhold til de anslåede samlede omkostninger eller ud fra en ekspertvurdering af færdiggørelsesgraden ved udgangen af skatteåret.
3. Omkostninger, som har forbindelse til langfristede kontrakter, medregnes i det skatteår, hvor de er påtaget.

Artikel 25
Hensættelser

1. Hvis det ved udgangen af skatteåret fastslås, at skattesubjektet har en retlig forpligtelse, eller en sandsynlig kommende retlig forpligtelse, som følge af aktiviteter eller transaktioner, der er udført i det pågældende eller i tidligere skatteår, er ethvert beløb, som følger af denne forpligtelse, og som der kan foretages et pålideligt skøn over, fradragsberettiget, forudsat at den endelige betaling af beløbet forventes at føre til en fradragsberettiget udgift.

Vedrører forpligtelsen en aktivitet eller transaktion, som fortsætter i senere skatteår, fordeles fradraget forholdsmæssigt over aktivitetens eller transaktionens skønnede varighed under hensyntagen til indtægten herfra.

Beløb, der fradrages i henhold til denne artikel, kontrolleres og justeres ved udgangen af hvert skatteår. Ved beregning af skattegrundlaget for senere år tages der hensyn til beløb, der allerede er fradraget.

2. Et pålideligt skøn er den forventede udgift til at dække den gældende forpligtelse ved udgangen af skatteåret, forudsat at skønnet er baseret på alle relevante faktorer,

herunder tidligere erfaring hos selskabet, koncernen eller foretagendet. Til opgørelse af en hensættelse gælder følgende:

- a) der tages hensyn til alle risici og usikkerheder. Usikkerhed berettiger dog ikke til at foretage overdrevne hensættelser
- b) hvis hensættelsen har en løbetid på tolv måneder eller mere og der ikke er aftalt en diskonto, diskonteres hensættelsen til det årlige gennemsnit af Euribor-satsen (Euro Interbank Offered Rate) for obligationer med en restløbetid på tolv måneder, som offentliggøres af Den Europæiske Centralbank, i det kalenderår, hvor skatteåret slutter
- c) der tages hensyn til kommende begivenheder, når de med rimelighed kan forventes at opstå
- d) der tages hensyn til kommende ydelser, som direkte har tilknytning til den begivenhed, som giver anledning til hensættelsen.

Artikel 26 Pensioner

I tilfælde af hensættelser til pensioner anvendes aktuariemæssige teknikker til at opnå et pålideligt skøn over den beløbsmæssige størrelse af ydelser, som ansatte har optjent til gengæld for arbejdsydelser i det aktuelle og tidligere regnskabsår.

Hensættelse til pension diskonteres til Euribor-satsen for obligationer med en restløbetid på tolv måneder, som offentliggøres af Den Europæiske Centralbank. Beregningerne baseres på det årlige gennemsnit af denne sats i det kalenderår, hvor skatteåret slutter.

Artikel 27 Fradrag for uerholdelige fordringer

1. Der kan foretages fradrag for en uerholdelig fordringsbeholdning, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) ved udgangen af skatteåret har skattesubjektet taget alle passende skridt til at opnå betaling og har grund til at tro, at fordringen ikke vil blive fuldt eller helt indfriet; eller skattesubjektet har et stort antal ensartede fordringsbeholdninger og er i stand til at give et pålideligt skøn over størrelsen af den uerholdelige fordringsbeholdning på et procentuelt grundlag ved at tage alle relevante faktorer i betragtning, herunder i givet fald tidligere erfaring
 - b) debitor er ikke medlem af samme koncern som skattesubjektet
 - c) der er ikke foretaget fradrag i henhold til artikel 41 for den uerholdelige fordring
 - d) når den uerholdelige fordring vedrører et tilgodehavende fra salg, skal der være indført et beløb svarende til fordringen som indtægt i skattegrundlaget.

2. Til at fastslå, om der er taget alle passende skridt til at opnå betaling, tages følgende i betragtning:
 - a) hvorvidt omkostningerne til inddrivelse står i et urimeligt forhold til fordringen
 - b) hvorvidt der er udsigt til, at inddrivelsen lykkes
 - c) hvorvidt det, omstændighederne taget i betragtning, er rimeligt at forvente, at selskabet fortsætter inddrivelsen.
3. Når en fordring, der tidligere er fradraget som uerholdelig, bliver betalt, indregnes det inddrevne beløb i skattegrundlaget i betalingsåret.

Artikel 28 *Afdækning*

Gevinster og tab på et afdækningsinstrument behandles på samme måde som de tilsvarende gevinster og tab på den afdækkede post. I det tilfælde at skattesubjekter er medlemmer af en koncern, kan afdækningsinstrumentet og den afdækkede post besiddes af forskellige koncernmedlemmer. Der er et afdækningsforhold, når begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) afdækningsforholdet er formelt udpeget og dokumenteret på forhånd
- b) afdækningen forventes at være meget effektiv, og afdækningen kan måles med et pålideligt resultat.

Artikel 29 *Lagre og igangværende arbejde*

1. Kostprisen for lagervarer og igangværende arbejde, der ikke almindeligvis har flere anvendelsesmuligheder, samt varer eller tjenesteydelser, der er fremstillet og bestemt til specifikke projekter, opgøres individuelt. Kostprisen for lagervarer og igangværende arbejde opgøres på grundlag af princippet om først ind først ud (FIFO) eller den vejede gennemsnitsmetode.
2. Et skattesubjekt skal altid anvende den samme metode til værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde, når deres art og anvendelse er den samme. Kostprisen for lagre og igangværende arbejde skal omfatte alle købsomkostninger, direkte forarbejdningsomkostninger samt andre direkte omkostninger, som er påløbet for at bringe dem til deres aktuelle lokalitet og tilstand. Kostprisen er uden fradragsberettiget merværdiafgift. Et skattesubjekt, som har medregnet indirekte omkostninger ved værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde inden valget af det i dette direktiv omhandlede system, kan fortsætte med at anvende metoden med indirekte omkostninger.
3. Værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde skal foretages på en konsekvent måde.
4. Lagre og igangværende arbejde værdiansættes på den sidste dag i skatteåret til det laveste af kostpris og nettorealiseringsværdi. Nettorealiseringsværdien er den

salgspris, som de forventes at indbringe som led i normal drift, med fradrag af forventede færdiggørelsesomkostninger samt de omkostninger, som skønnes at være nødvendige for at effektuere salget.

Artikel 30 *Forsikringsselskaber*

Forsikringsselskaber, som har tilladelse til at drive virksomhed i medlemsstaterne i henhold til Rådets direktiv 73/239/EØF¹⁵ om skadesforsikring, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF¹⁶ om livsforsikring og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF¹⁷ om genforsikring, er underlagt følgende ekstra regler:

- a) skattegrundlaget skal omfatte forskellen i markedsværdien, som opgjort ved udgangen og begyndelsen af det samme skatteår eller ved færdiggørelsen af købet, hvis det sker senere, af aktiver, hvor investeringen er foretaget til fordel for livsforsikringstagere, der bærer investeringsrisikoen
- b) skattegrundlaget skal omfatte forskellen i markedsværdien, som opgjort på tidspunktet for afhændelsen og begyndelsen af skatteåret eller ved færdiggørelsen af købet, hvis det sker senere, af aktiver, hvor investeringen er foretaget til fordel for livsforsikringstagere, der bærer investeringsrisikoen
- c) de tekniske hensættelser i forsikringsforetagender, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 91/674/EØF¹⁸ er fradragsberettigede med undtagelse af udjævningshensættelser. En medlemsstat kan bestemme, at der er fradrag for udjævningshensættelser. I tilfælde af en koncern anvendes et sådant fradrag for udjævningshensættelser på den forholdsmæssigt tildelte andel til de koncernmedlemmer, der er hjemmehørende eller beliggende i den pågældende medlemsstat. Fradragne beløb kontrolleres og justeres ved udgangen af hvert skatteår. Ved beregning af skattegrundlaget for senere år tages der hensyn til beløb, der allerede er fradraget.

Artikel 31 *Overførsel af aktiver til et tredjeland*

1. Overfører et hjemmehørende skattesubjekt et anlægsaktiv til sit faste driftssted i et tredjeland, anses det for at være en afhændelse af aktivet med henblik på beregning af skattegrundlaget for et hjemmehørende skattesubjekt for det skatteår, hvor overførslen har fundet sted. Overfører et ikke-hjemmehørende skattesubjekt et anlægsaktiv fra sit faste driftssted i en medlemsstat til et tredjeland, anses det også for at være en afhændelse af aktivet.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når tredjelandet er med i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og der er en aftale om udveksling af oplysninger

¹⁵ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

¹⁶ EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.

¹⁷ EUT L 232 af 9.12.2005, s. 1.

¹⁸ EFT L 374 af 19.12.1991, s. 1.

mellem det pågældende tredjeland og medlemsstaten for skattesubjektet eller det faste driftssted, som er sammenlignelig med direktiv 2011/16/EU.

KAPITEL VI

AFSKRIVNING AF ANLÆGSAKTIVER

Artikel 32

Register over anlægsaktiver

Omkostninger til erhvervelse, konstruktion eller forbedring indføres sammen med relevante oplysninger i et register over anlægsaktiver for hvert anlægsaktiv for sig.

Artikel 33

Afskrivningsgrundlag

1. Afskrivningsgrundlaget skal omfatte alle omkostninger, der har direkte tilknytning til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af et anlægsaktiv.

Omkostningerne omfatter ikke fradragsberettiget merværdiafgift.

Hvis et anlægsaktiv er fremstillet af skattesubjektet, tilføjes de indirekte omkostninger, der er pådraget under fremstillingen af aktivet, også til afskrivningsgrundlaget, for så vidt som de ikke er fradragsberettigede på anden måde.

2. Afskrivningsgrundlaget for et aktiv, der er modtaget som gave, er den i indtægterne indregnede markedsværdi.
3. Afskrivningsgrundlaget for et anlægsaktiv, som der bliver foretaget afskrivning for, reduceres med alle tilskud, som er direkte knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af aktivet, som omhandlet i artikel 11, litra a).

Artikel 34

Ret til afskrivning

1. Med forbehold af stk. 3 fradrages afskrivning af den økonomiske ejer.
2. I tilfælde af leasingkontrakter, hvor det økonomiske og det retmæssige ejerskab ikke er sammenfaldende, er det den økonomiske ejer, der har ret til at fradrage renteelementet af leasingbetalingerne i sit skattegrundlag. Renteelementet af leasingbetalingerne skal medregnes i skattegrundlaget for den retmæssige ejer.
3. Et anlægsaktiv kan ikke afskrives af mere end et skattesubjekt på samme tid. Hvis den økonomiske ejer af et aktiv ikke kan identificeres, er det den retmæssige ejer, der har ret til at fradrage afskrivningen. I så fald medregnes renteelementet af leasingbetalingerne ikke i skattegrundlaget for den retmæssige ejer.

4. Et skattesubjekt kan ikke frasige sig afskrivning.
5. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 127 og på de i artikel 128, 129 og 130 anførte betingelser med henblik på at fastlægge mere detaljerede regler vedrørende:
 - a) definitionen af retmæssigt og økonomisk ejerskab især med hensyn til leasede aktiver
 - b) beregningen af kapital- og renteelementer i leasingbetalingerne
 - c) beregningen af afskrivningsgrundlaget for et leaset aktiv.

Artikel 35
Afskrivning af omkostninger til forbedring

Omkostninger til forbedring afskrives i overensstemmelse med de regler, der gælder for anlægsaktivet, som er blevet forbedret, som om de vedrørte et ny erhvervet anlægsaktiv.

Artikel 36
Individuelt afskrivningsberettigede aktiver

1. Med forbehold af stk. 2 og artikel 39 og 40 afskrives anlægsaktiver individuelt og linært over deres brugstid. Brugstiden for et anlægsaktiv fastsættes, som følger:
 - a) bygninger: 40 år
 - b) materielle aktiver med lang levetid bortset fra bygninger: 15 år
 - c) immaterielle aktiver: den periode, hvor aktivet nyder retsbeskyttelse, eller som retten er givet for, eller, hvis denne periode ikke kan fastslås, 15 år.
2. Brugte bygninger, brugte materielle aktiver med lang levetid og brugte immaterielle aktiver afskrives efter følgende regler:
 - a) en brugt bygning afskrives over 40 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for bygningen er kortere end 40 år, hvor den i såfald afskrives over den kortere periode
 - b) et brugt materielt aktiv med lang levetid afskrives over 15 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 15 år, hvor det i såfald afskrives over den kortere periode
 - c) et brugt immaterielt aktiv afskrives over 15 år, medmindre den resterende periode, hvor aktivet nyder retsbeskyttelse, eller som retten er givet for, kan bestemmes, hvor det i såfald afskrives over den pågældende periode.

Artikel 37

Frister

1. Der fradrages et fuldt års afskrivning i året for anskaffelse eller for ibrugstagning af et aktiv, alt efter hvad der sker sidst. Der foretages ingen afskrivning i året for afhændelse af et aktiv.
2. Afhændes et aktiv enten frivilligt eller ufrivilligt i løbet af et skatteår, fradrages dets skattemæssige værdi og den skattemæssige værdi af alle omkostninger til forbedring af aktivet fra skattegrundlaget i det pågældende år. Har et anlægsaktiv givet anledning til et ekstraordinært fradrag i henhold til artikel 41, reduceres fradraget i henhold til artikel 20 for at tage hensyn til det allerede benyttede ekstraordinære fradrag.

Artikel 38

Skattelettelse for erstatningsaktiver

1. Når provenuet fra afhændelsen af et individuelt afskrivningsberettiget aktiv skal geninvesteres inden udgangen af det andet skatteår efter det skatteår, hvor afhændelsen fandt sted, i et aktiv, som skal anvendes til samme eller lignende formål, fradrages det beløb, med hvilket provenuet overstiger den skattemæssige værdi af aktivet, i året for afhændelsen. Afskrivningsgrundlaget for erstatningsaktivet reduceres med det samme beløb.

Et aktiv, som frivilligt bliver afhændet, skal have været ejet i en periode på minimum tre år inden afhændelsen.

2. Erstatningsaktivet kan være indkøbt i skatteåret inden afhændelsen.

Hvis et erstatningsaktiv ikke indkøbes inden udgangen af det andet skatteår efter det skatteår, hvor afhændelsen af aktivet fandt sted, indregnes det beløb, der blev fradraget i året for afhændelsen, forøget med 10 % i skattegrundlaget i det andet år, efter at afhændelsen fandt sted.

3. Hvis skattesubjektet forlader den koncern, som det er medlem af, eller ophører med at anvende det i dette direktiv omhandlede system inden for det første år uden at have købt et erstatningsaktiv indregnes det beløb, der blev fradraget i året for afhændelsen, i skattegrundlaget. Hvis skattesubjektet forlader koncernen eller ophører med at anvende systemet i det andet år, forøges dette beløb med 10 %.

Artikel 39

Aktivpulje

1. Andre anlægsaktiver end dem, der er omhandlet i artikel 36 og 40, afskrives sammen i én aktivpulje med en årlig sats på 25 % af afskrivningsgrundlaget.
2. Afskrivningsgrundlaget for aktivpuljen ved udgangen af skatteåret er den skattemæssige værdi ved udgangen af det forudgående år justeret for aktiver, der tilføres og forlader puljen i løbet af indeværende år. Der foretages justeringer for omkostninger til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af aktiver (som indregnes) og provenuet ved

afhændelse af aktiver og eventuel kompensation, som er modtaget for tab eller ødelæggelse af et aktiv (som fradrages).

3. Hvis afskrivningsgrundlaget som beregnet efter stk. 2 er et negativt beløb, indregnes der et beløb, således at afskrivningsgrundlaget bliver lig nul. Skattegrundlaget forhøjes med det samme beløb.

Artikel 40 *Ikke-afskrivningsberettigede aktiver*

For følgende aktiver foretages der ikke afskrivning:

- a) materielle anlægsaktiver, som ikke udsættes for slid og forældelse, f.eks. jord, kunst, antikviteter eller smykker
- b) finansielle aktiver.

Artikel 41 *Ekstraordinær afskrivning*

- 1. Hvis et skattesubjekt under ekstraordinære omstændigheder påviser, at et ikke afskrivningsberettiget anlægsaktiv er faldet varigt i værdi ved udgangen af skatteåret, kan det fradrage et beløb svarende til faldet i værdien. Et sådant fradrag kan dog ikke foretages for aktiver, hvor proventet fra afhændelsen er fritaget.
- 2. Hvis værdien af et aktiv, som har været underlagt ekstraordinær afskrivning i et forudgående skatteår, efterfølgende stiger, forhøjes skattegrundlaget i det år, hvor stigningen finder sted, med et beløb svarende til stigningen. En sådan forhøjelse eller sådanne forhøjelser må dog ikke samlet set overstige det beløb, som der oprindeligt blev givet fradrag for.

Artikel 42 *Præcisering af kategorier af anlægsaktiver*

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 127 og på de i artikel 128, 129 og 130 anførte betingelser med henblik på mere præcist at definere de i dette kapitel omhandlede kategorier af anlægsaktiver.

KAPITEL VII

TAB

Artikel 43

Tab

1. Et tab, som pådrages af et skattesubjekt eller et fast driftssted for et ikke-hjemmhørende skattesubjekt i et skatteår, kan fradrages i efterfølgende skatteår, medmindre andet er bestemt i dette direktiv.
2. En reduktion af skattegrundlaget på grund af tab fra tidligere skatteår må ikke føre til et negativt beløb.
3. De ældste tab skal anvendes først.

KAPITEL VIII

BESTEMMELSER OM INDTRÆDELSE I OG UDTRÆDELSE AF DET I DETTE DIREKTIV OMHANDLEDE SYSTEM

Artikel 44

Generel regel om anerkendelse og værdiansættelse af aktiver og passiver

Vælger et skattesubjekt at anvende det i dette direktiv omhandlede system, sættes alle aktiver og passiver til den værdi, de er beregnet til ud fra nationale skatteregler umiddelbart inden den dato, hvor skattesubjektet begynder at anvende systemet, medmindre andet fremgår af dette direktiv.

Artikel 45

Kvalificering af anlægsaktiver til afskrivningsformål

1. Anlægsaktiver, der indgår i det i dette direktiv omhandlede system, afskrives efter artikel 32-42.
2. Uanset stk. 1 anvendes følgende afskrivningsregler:
 - a) anlægsaktiver, som er individuelt afskrivningsberettigede både ifølge den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, og ifølge reglerne i systemet, afskrives efter artikel 36, stk. 2
 - b) anlægsaktiver, som var individuelt afskrivningsberettigede ifølge den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, men ikke ifølge reglerne i systemet, indgår i den i artikel 39 omhandlede aktivpulje

- c) anlægsaktiver, som blev medtaget i en aktivpulje med afskrivning for øje efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, indgår i den i artikel 39 omhandlede aktivpulje, selv om de måtte være individuelt afskrivningsberettigede ifølge reglerne i systemet
- d) anlægsaktiver, som ikke var afskrivningsberettigede eller ikke var afskrevet efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, men som er afskrivningsberettigede ifølge reglerne i systemet, afskrives efter artikel 36, stk. 1, eller artikel 39 alt efter omstændighederne.

Artikel 46

Langfristede kontrakter ved indtrædelse i systemet

Indtægter og udgifter, som ifølge artikel 24, stk. 2 og 3, anses for at være optjent eller pådraget, inden skattesubjektet valgte at indtræde i det i dette direktiv omhandlede system, men som ikke var medregnet i skattegrundlaget efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, medregnes i eller fratrækkes skattegrundlaget, alt efter omstændighederne, efter de i national lov gældende regler om tidspunkter.

Indtægter, som blev beskattet efter national selskabsskattelov, inden skattesubjektet valgte at indtræde i systemet, til et højere beløb end det, som ville være blevet medregnet i skattegrundlaget efter artikel 24, stk. 2, fratrækkes skattegrundlaget.

Artikel 47

Hensættelser og fradrag ved indtrædelse i systemet

1. Hensættelser, hensættelser til pensioner og fradrag for uerholdelige fordringer som omhandlet i artikel 25, 26 og 27 er kun fradragsberettigede, i det omfang de kan henføres til aktiviteter eller transaktioner, der er udført, efter at skattesubjektet indtrådte i det i dette direktiv omhandlede system.
2. Udgifter, som er pådraget for aktiviteter eller transaktioner, der er udført, efter at skattesubjektet indtrådte i systemet, men som der ikke er foretaget fradrag for, er fradragsberettigede.
3. Beløb, der allerede er fradraget inden valget om at indtræde i systemet, kan ikke fradrages på ny.

Artikel 48

Tab inden indtrædelse

Når et skattesubjekt inden indtrædelsen i det i dette direktiv omhandlede system havde pådraget sig tab, som ville kunne fremføres efter gældende national lov, men som endnu ikke var blevet modregnet i skattepligtige forjenester, kan disse tab fratrækkes i skattegrundlaget, i det omfang det er bestemt i den pågældende nationale lov.

Artikel 49
Generel regel for udtrædelse af systemet

Forlader et skattesubjekt det i dette direktiv omhandlede system, sættes dets aktiver og passiver til den værdi, som de var beregnet til efter reglerne i systemet, medmindre andet fremgår af dette direktiv.

Artikel 50
Anlægsaktiver, der er afskrevet i en pulje

Forlader et skattesubjekt det i dette direktiv omhandlede system, anses dets pulje af aktiver under det i dette direktiv omhandlede system, når den efterfølgende skal behandles efter gældende nationale skatteregler, for at være én pulje af aktiver, som afskrives efter saldoafskrivningsmetoden med 25 % om året.

Artikel 51
Langfristede kontrakter ved udtrædelse af systemet

Efter at et skattesubjekt har forladt systemet, behandles indtægter og udgifter i forbindelse med langfristede kontrakter efter den efterfølgende gældende nationale selskabsskattelov. Dog kan indtægter og udgifter, der allerede er benyttet i skattemæssigt øjemed i det i dette direktiv omhandlede system, ikke benyttes på ny.

Artikel 52
Hensættelser og fradrag ved udtrædelse af systemet

Efter at skattesubjektet har forladt det i dette direktiv omhandlede system, kan udgifter, som allerede er blevet fradraget efter artikel 25-27, ikke fradrages på ny.

Artikel 53
Tab ved udtrædelse af systemet

Tab, som er opstået for skattesubjektet, og som endnu ikke er blevet modregnet i skattepligtige fortjenester under reglerne i det i dette direktiv omhandlede system, fremføres efter national selskabsskattelov.

KAPITEL IX

KONSOLIDERING

Artikel 54
Kvalificerede datterselskaber

1. Kvalificerede datterselskaber er ethvert direkte datterselskab og ethvert datterselskab på lavere niveau, hvor moderselskabet besidder følgende rettigheder:

- a) råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne
 - b) en ejerandel på mere end 75 % af selskabets kapital eller mere end 75 % af de andele, der giver ret til fortjeneste.
2. Med henblik på beregning af de i stk. 1 omhandlede tærskler for selskaber, bortset fra direkte datterselskaber, gælder følgende regler:
- a) når først tærsklen for stemmerettigheder er nået for direkte datterselskaber og datterselskaber på lavere niveau, anses moderselskabet for at besidde 100 % af sådanne rettigheder
 - b) retten til fortjeneste og ejerskab af kapital beregnes ved at multiplicere ejerandelene i mellemliggende datterselskaber i hvert led. Ejerandele på 75 % eller mindre, som besiddes direkte eller indirekte af moderselskabet, herunder andele i selskaber hjemmehørende i et tredjeland, medtages også i beregningen.

*Artikel 55
Koncerndannelse*

1. Et hjemmehørende skattesubjekt udgør en koncern sammen med:
 - a) alle dets faste driftssteder beliggende i andre medlemsstater
 - b) alle faste driftssteder beliggende i en medlemsstat for dets kvalificerede datterselskaber hjemmehørende i et tredjeland
 - c) alle dets kvalificerede datterselskaber hjemmehørende i en eller flere medlemsstater
 - d) andre hjemmehørende skattesubjekter, der er kvalificerede datterselskaber af det samme selskab, som er hjemmehørende i et tredjeland og opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, litra a).
2. Et ikke-hjemmehørende skattesubjekt udgør en koncern hvad angår alle dets faste driftssteder beliggende i medlemsstater og alle dets kvalificerede datterselskaber hjemmehørende i en eller flere medlemsstater, herunder sidstnævntes faste driftssteder beliggende i medlemsstater.

*Artikel 56
Insolvens*

Et selskab, der er insolvent eller under likvidation, kan ikke blive medlem af en koncern. Et skattesubjekt, for hvilket der er indgivet anmeldelse om insolvens, eller som er blevet likvideret, skal øjeblikkeligt forlade koncernen.

*Artikel 57
Rammer for konsolideringen*

1. Skattegrundlagene for medlemmerne af en koncern skal konsolideres.

2. Er det konsoliderede skattegrundlag negativt, fremføres tabet og modregnes i det næste positive, konsoliderede skattegrundlag. Er det konsoliderede skattegrundlag positivt, fordeles det i overensstemmelse med artikel 86-102.

Artikel 58
Frister

1. Tærskelværdierne i artikel 54 skal være opfyldt i hele skatteåret.
2. Uanset stk. 1 bliver et skattesubjekt et medlem af en koncern på den dato, hvor tærskelværdierne i artikel 54 er nået. Tærskelværdierne skal være opfyldt i mindst ni på hinanden følgende måneder, og hvis det ikke er tilfældet, behandles et skattesubjekt, som om det aldrig var blevet medlem af koncernen.

Artikel 59
Eliminering af koncerninterne transaktioner

1. Ved beregning af det konsoliderede skattegrundlag ses der bort fra fortjeneste og tab ved transaktioner, som foretages direkte mellem medlemmer af en koncern.
2. For at fastslå, om der er tale om en koncernintern transaktion, skal begge parter i transaktionen være koncernmedlemmer på det tidspunkt, hvor transaktionen foretages og de hertil knyttede indtægter og udgifter pådrages.
3. Koncerner skal anvende en konsekvent og passende dokumenteret metode til registrering af koncerninterne transaktioner. Koncerner kan kun ændre metoden af gyldige kommercielle årsager i begyndelsen af et skatteår.
4. Med metoden til registrering af koncerninterne transaktioner skal alle koncerninterne overførsler og salg kunne identificeres til det laveste af kostpris og skattemæssige værdi.

Artikel 60
Indeholdelse af skat og kildebeskatning

Der foretages ikke indeholdelse af skat eller pålægges anden kildeskat på transaktioner mellem medlemmer af en koncern.

KAPITEL X

INDTRÆDEN I OG UDTRÆDEN AF KONCERNEN

Artikel 61
Anlægsaktiver ved indtræden i koncernen

Når et skattesubjekt er den økonomiske ejer af ikke-afskrivningsberettigede eller individuelt afskrivningsberettigede anlægsaktiver på datoen for dets indtræden i en koncern, og nogle af

disse aktiver afhændes af et medlem af koncernen inden for fem år fra denne dato, foretages der en justering i året for afhændelsen i den forholdsmæssigt tildelte andel for det koncernmedlem, som havde det økonomiske ejerskab over disse aktiver på datoen for indtrædelsen. Provenuet ved en sådan afhændelse medregnes i den pågældende andel, og omkostningerne i forbindelse med ikke-afskrivningsberettigede aktiver samt den skattemæssige værdi af afskrivningsberettigede aktiver fratrækkes.

Der foretages også en sådan justering for finansielle aktivers vedkommende, med undtagelse af andel i tilknyttede virksomheder, kapitalinteresser og egne aktier.

Hvis skattesubjektet som følge af en omstrukturering af virksomheden ikke længere eksisterer eller ikke længere har et fast driftssted i den medlemsstat, hvor det var hjemmehørende på datoen for dets intræden i koncernen, anses det for at have et fast driftssted dér, for så vidt angår anvendelse af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 62

Langfristede kontrakter ved indtræden i koncernen

Indtægter og udgifter, som påløb i henhold til artikel 24, stk. 2 og 3, inden et skattesubjekt indtrådte i koncernen, men som endnu ikke var blevet medtaget ved skatteberegningen efter gældende national selskabsskattelov, medregnes i eller fratrækkes den forholdsmæssigt tildelte andel efter reglerne om frister i national lov.

Indtægter, som blev beskattet efter gældende national selskabsskattelov, inden et skattesubjekt indtrådte i koncernen, til et højere beløb end det, som ville være blevet medregnet i skattegrundlaget efter artikel 24, stk. 2, fratrækkes den forholdsmæssigt tildelte andel.

Artikel 63

Hensættelser og fradrag ved indtræden i koncernen

Udgifter, som er omfattet af artikel 25, 26 og 27, og som er pådraget for aktiviteter eller transaktioner, der er udført, inden et skattesubjekt tiltrådte koncernen, men som der ikke er foretaget hensættelser eller fradrag for efter gældende national selskabsskattelov, kan kun fradrages i skattesubjektets forholdsmæssigt tildelte andel, medmindre de er pådraget mere end fem år efter, at skattesubjektet indtræder i koncernen.

Artikel 64

Tab ved indtræden i koncernen

Uudnyttede tab, som et skattesubjekt eller et fast driftssted har pådraget sig efter reglerne i dette direktiv eller efter national selskabsskattelov inden indtrædelsen i en koncern, kan ikke modregnes i det konsoliderede skattegrundlag. Sådanne tab fremføres og kan modregnes i den forholdsmæssigt tildelte andel i henhold til henholdsvis artikel 43 eller den nationale selskabsskattelov, som ville være gældende for skattesubjektet uden det i dette direktiv omhandlede system.

Artikel 65
Ophør af en koncern

Ophører en koncern, anses skatteåret for at ophøre. Det konsoliderede skattegrundlag og uudnyttede tab i koncernen allokeres hver enkelt koncernmedlem i henhold til artikel 86-102 på grundlag af de fordelingsfaktorer, der gælder i skatteåret for ophøret.

Artikel 66
Tab efter koncernens ophør

Efter koncernens ophør behandles tab, som følger:

- a) hvis skattesubjektet forbliver i det i dette direktiv omhandlede system, men uden for en koncern, fremføres tabene og modregnes efter artikel 43
- b) hvis skattesubjektet tilslutter sig en anden koncern, fremføres tabene og modregnes i dets forholdsmæssigt tildelte andel
- c) hvis skattesubjektet forlader systemet, fremføres tabene og modregnes efter den nationale selskabsskattelov, som bliver gældende, som om disse tab var opstået, mens skattesubjektet var underlagt den pågældende lov.

Artikel 67
Anlægsaktiver ved udtræden af koncernen

Hvis ikke-afskrivningsberettigede eller individuelt afskrivningsberettigede anlægsaktiver, bortset fra dem, som gav anledning til en reduceret fritagelse efter artikel 75, bliver afhændet, senest tre år inden et skattesubjekt, som har det økonomiske ejerskab over disse aktiver, udtræder af koncernen, medregnes provenuet i det konsoliderede skattegrundlag for koncernen i året for afhændelsen, og omkostningerne i forbindelse med ikke-afskrivningsberettigede aktiver samt den skattemæssige værdi af de afskrivningsberettigede aktiver fratrækkes.

Samme regel finder anvendelse på finansielle aktiver, med undtagelse af andele i tilknyttede virksomheder, kapitalinteresser og egne aktier.

I det omfang provenuet af afhændelsen medregnes i koncernens konsoliderede skattegrundlag, bliver det ikke beskattet på anden måde.

Artikel 68
Selvskabte immaterielle aktiver

Udtræder et skattesubjekt, som er den økonomiske ejer af et eller flere selvskabte immaterielle aktiver, af koncernen, medregnes der et beløb svarende til de omkostninger, der er pådraget for disse aktiver til forskning, udvikling, markedsføring og reklame i de forudgående fem år, i det konsoliderede skattegrundlag for de resterende koncernmedlemmer. Det medregnede beløb kan dog ikke overstige værdien af aktiverne på tidspunktet for skattesubjektets udtræden af koncernen. Disse omkostninger tildeles det udtrædende skattesubjekt og behandles efter national selskabsskattelov, som bliver gældende for

skattesubjektet, eller hvis det forbliver under det i dette direktiv omhandlede system, reglerne i dette direktiv.

Artikel 69
Tab ved udtræden af koncernen

Der tilskrives ikke tab til et koncernmedlem, som udtræder af en koncern.

KAPITEL XI

VIRKSOMHEDSOMSTRUKTURERINGER

Artikel 70
Virksomhedsomstruktureringer inden for en koncern

1. En virksomhedsomstrukturering inden for en koncern eller overførsel af det vedtægtsmæssige hjemsted for et skattesubjekt, som er medlem af en koncern, giver ikke anledning til fortjeneste eller tab ved fastsættelsen af det konsoliderede skattegrundlag. Artikel 59, stk. 3, finder anvendelse.
2. Hvis der som følge af en virksomhedsomstrukturering eller en række transaktioner mellem medlemmer af en koncern sker overførsel af så godt som alle et skattesubjekts aktiver til en anden medlemsstat og aktivfaktoren er ændret i væsentlig grad inden for en periode på to år, finder følgende regler anvendelse uanset stk. 1.

I de fem år, der følger efter overførslen, tildeles de overførte aktiver til det overførende skattesubjekts aktivfaktor, så længe der er et koncernmedlem, som fortsætter med at være den økonomiske ejer af aktiverne. Hvis skattesubjektet ikke længere eksisterer eller ikke længere har et fast driftssted i den medlemsstat, hvorfra aktiverne blev overført, anses det for at have et fast driftssted dér, for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 71
Behandling af tab, når en virksomhedsomstrukturering finder sted mellem to eller flere koncerner

1. Bliver en eller flere koncerner eller to eller flere medlemmer af en koncern som følge af en virksomhedsomstrukturering del af en anden koncern, allokeres alle uudnyttede tab for den eller de tidligere eksisterende koncerner til hver af medlemmerne i sidstnævnte efter artikel 86-102 på grundlag af de faktorer, der er gældende for det skatteår, hvor virksomhedsomstruktureringen finder sted, og de fremføres til senere år.
2. Fusionerer to eller flere hovedskattesubjekter i henhold til artikel 2, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 2009/133/EF¹⁹, allokeres alle uudnyttede tab for en koncern til

¹⁹ EUT L 310 af 25.11.2009, s. 34.

dens medlemmer efter artikel 86-102 på grundlag af de faktorer, der er gældende for det skatteår, hvor fusionen finder sted, og de fremføres til senere år.

KAPITEL XII

FORBINDELSER MELLEM KONCERNEN OG ANDRE ENHEDER

Artikel 72

Fritagelse med progression

Med forbehold af artikel 75 kan indtægt, som er fritaget for beskatning efter artikel 11, litra c), d) eller e), medregnes ved fastsættelsen af, hvilken skattesats der skal anvendes på et skattesubjekt.

Artikel 73

Switch over-klausul

Artikel 11, litra c), d) eller e), finder ikke anvendelse, hvis den enhed, som foretog udlodningen af fortjenesten, den enhed, hvis andele er afhændet, eller det faste driftssted var omfattet af en af følgende ordninger i det land, hvorenheden er hjemmehørende, eller i det land, hvor det faste driftssted er beliggende:

- a) en skat på fortjeneste efter den generelle ordning i det pågældende tredjeland, til en lovbestemt selskabsskattesats, som er mere end 40 % lavere end den i medlemsstaterne gældende gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats
- b) en særlig ordning i det pågældende tredjeland, som tillader et væsentligt lavere beskatningsniveau end den generelle ordning.

Den i medlemsstaterne gældende gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats offentliggøres årligt af Kommissionen. Den beregnes som et aritmetisk gennemsnit. Med henblik på denne artikel og artikel 81 og 82 finder ændringer i satsen først anvendelse på skattesubjekter i det skatteår, der begynder efter ændringen.

Artikel 74

Opgørelse af indkomst for et udenlandsk fast driftssted

Hvis artikel 73 gælder for indkomsten for et fast driftssted i et tredjeland, fastsættes dets indtægter, udgifter og andre fradragsberettigede poster efter reglerne i det i dette direktiv omhandlede system.

Artikel 75

Ikke-tilladt fritagelse ved afhændelse af andele

Når et skattesubjekt som følge af en afhændelse af andele forlader koncernen og det pågældende skattesubjekt inden for indeværende eller tidligere skatteår har erhvervet et eller flere anlægsaktiver, bortset fra aktiver, der er akfskrevet i en pulje, ved en koncernintern

transaktion, udelukkes et beløb svarende til disse aktiver fra fritagelsen, medmindre det påvises, at de koncerninterne transaktioner blev udført af gyldige kommercielle årsager.

Det beløb, der udelukkes fra fritagelsen, er markedsværdien af aktivet eller aktiverne, når det eller de bliver overført, minus den skattemæssige værdi af aktiverne eller de i artikel 20 omhandlede omkostninger vedrørende anlægsaktiver, der ikke er genstand for afskrivning.

Er den retmæssige ejer af de afhændede andele et ikke-hjemmehørende skattesubjekt eller et ikke-skattesubjekt, anses markedsværdien af aktivet eller aktiverne, når det eller de bliver overført, minus den skattemæssige værdi for at være modtaget af det skattesubjekt, der ejede aktiverne inden den i stk. 1 omhandlede koncerninterne transaktion.

Artikel 76

Renter og royalties og al anden indkomst, der beskattes ved kilden

1. Får et skattesubjekt indkomst, som er blevet beskattet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, bortset fra indkomst, som er fritaget efter artikel 11, litra c), d) eller e), kan der gives et fradrag i det pågældende skattesubjekts skattepligt.
2. Fradraget fordeles blandt medlemmerne af en koncern efter den formel, der gælder i det pågældende skatteår, i henhold til artikel 86-102.
3. Fradraget beregnes særskilt for hver enkel medlemsstat eller hver enkelt tredjeland samt for hver type indkomst. Det må ikke overstige det beløb, der fremkommer, som følge af at den til et skattesubjekt eller et fast driftssted tilskrevne indkomst pålægges selskabsskattesatsen i den medlemsstat, hvor skattesubjektet har sit hjemsted, eller hvor det faste driftssted er beliggende.
4. Ved beregning af fradraget nedsættes indkomstbeløbet med tilknyttede fradragsberettigede udgifter, som anses for at være på 2 % deraf, medmindre skattesubjektet beviser andet.
5. Fradraget for skattepligten i et tredjeland må ikke overstige et skattesubjekts endelige selskabsskattepligt, medmindre andet er bestemt i en aftale indgået mellem hjemstedsmedlemsstaten og et tredjeland.

Artikel 77

Indeholdelse af skat

Renter og royalties, som er betalt af et skattesubjekt til en modtager uden for koncernen, kan være underlagt indeholdelse af skat i skattesubjektets medlemsstat efter gældende regler i national lov og gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster. Den indeholdte skat deles blandt medlemsstaterne efter den formel, som er gældende i det skatteår, hvor skatten pålægges, i henhold til artikel 86-102.

KAPITEL XIII

TRANSAKTIONER MELLEM FORBUNDNE VIRKSOMHEDER

Artikel 78

Forbundne virksomheder

1. Hvis et skattesubjekt deltager direkte eller indirekte i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et skattesubjekt eller et skattesubjekt, som ikke er i den samme koncern, betragtes de to virksomheder som forbundne virksomheder.

Hvis de samme personer deltager, direkte eller indirekte, i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et skattesubjekt og et ikke-skattesubjekt eller i skattesubjekter, som ikke er i den samme koncern, betragtes alle berørte selskaber som forbundne virksomheder.

Et skattesubjekt betragtes om en forbundet virksomhed til sit faste driftssted i et tredjeland. Et ikke-hjemmehørende skattesubjekt betragtes om en forbundet virksomhed til sit faste driftssted i en medlemsstat.

2. Med henblik på stk. 1 finder følgende regler anvendelse:
 - a) ved deltagelse i kontrol forstås indehavelse af mere end 20 % af stemmerettighederne
 - b) ved deltagelse i kapital forstås en ejerandel på mere end 20 % af kapitalen
 - c) ved deltagelse i ledelse forstås det at kunne udøve en signifikant indflydelse på ledelsen i den forbundne virksomhed
 - d) en person, dennes ægtefælle og dennes slægtninge i opstigende eller nedstigende linje behandles som en enkelt person.

Ved indirekte deltagelse fastsættes opfyldelsen af kravene i litra a) og b) ved at multiplicere procenterne i alle succesive led. Et skattesubjekt, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

Artikel 79

Justering af prisafregning i forbindelser mellem forbundne virksomheder

Er der i forbindelser mellem forbundne virksomheder fastlagt eller pålagt betingelser, som er forskellige fra dem, som ville være fastlagt mellem uafhængige virksomheder, så medregnes enhver indkomst, som skattesubjektet ville have optjent uden disse betingelser, men ikke har optjent på grund af disse betingelser, i det pågældende skattesubjekts indkomst og beskattes derefter.

KAPITEL XIV

REGLER OM BEKÆMPELSE AF MISBRUG

Artikel 80

Generel regel om bekæmpelse af misbrug

Kunstige transaktioner, der udelukkende gennemføres for at undgå beskatning, lades ude af betragtning ved beregning af skattegrundlaget.

Stk. 1 finder ikke anvendelse på egentlige kommercielle aktiviteter, såfremt skattesubjektet vil kunne vælge mellem to eller flere mulige transaktioner, som har det samme kommercielle resultat, men som giver forskellige skattepligtige beløb.

Artikel 81

Ikke-tilladte rentefradrag

1. Renter, som betales til en forbundet virksomhed, der er hjemmehørende i et tredjeland, er ikke fradragsberettigede, hvis der ikke er en aftale om udveksling af oplysninger svarende til den udveksling af oplysninger efter anmodning, der er omhandlet i direktiv 2011/16/EU, og hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) der er en skat på fortjeneste efter den generelle ordning i tredjelandet til en lovbestemt selskabsskattesats, som er mere end 40 % lavere end den i medlemsstaterne gældende gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats
 - b) den forbundne virksomhed er underlagt en særlig ordning i det pågældende tredjeland, som giver et væsentligt lavere beskatningsniveau end den generelle ordning.
2. Ved begrebet "renter" forstås indkomst af gældsfordringer af enhver art, uanset om de er sikret ved pant i fast ejendom, og uanset om de indeholder en ret til at deltage i debitors fortjeneste, og i særdeleshed indkomst fra gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, herunder gevinster og præmier, der er knyttet til sådanne værdipapirer. Straftillæg for for sen betaling anses ikke for renter.
3. Uanset stk. 1 kan renter, som betales til en enhed, der er hjemmehørende i et tredjeland, med hvilket der ikke er en aftale om udveksling af oplysninger svarende til den udveksling af oplysninger efter anmodning, der er omhandlet i direktiv 2011/16/EUF, højst fradrages med et beløb, som kunne være aftalt mellem uafhængige virksomheder, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) rentebeløbet er medregnet i skattegrundlaget som indkomst for den forbundne virksomhed efter artikel 82
 - b) renten er betalt til et selskab, hvis hovedklasse af aktier der jævnligt handles med på en eller flere anerkendte børser

- c) renten er betalt til en enhed, som i det land, hvor det er hjemmehørende, aktivt driver handel eller virksomhed. Der er tale om en uafhængig økonomisk virksomhed, som drives med henblik på fortjeneste, og hvor de ansatte udfører væsentlige ledelsesmæssige og operationelle aktiviteter.

Artikel 82

Kontrollerede udenlandske selskaber

1. Skattegrundlaget skal omfatte ikke-udloddet indkomst fra en enhed hjemmehørende i et tredjeland, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) skattesubjektet har selv eller sammen med forbundne virksomheder direkte eller indirekte råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne eller ejer mere end 50 % af kapitalen eller har ret til at modtage mere end 50 % af fortjenesten i denne enhed
 - b) efter den generelle ordning i tredjelandet beskattes fortjeneste med en lovbestemt selskabsskattesats, som er mere end 40 % lavere end den i medlemsstaterne gældende gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats, eller enheden er underlagt en særlig ordning, som giver mulighed for et væsentligt lavere beskatningsniveau end den generelle ordning
 - c) mere end 30 % af den indkomst, der tilfalder enheden, hører til inden for en eller flere af kategorierne i stk. 3
 - d) selskabet er ikke et selskab, hvis hovedklasse af aktier der jævnligt handles med på en eller flere anerkendte børser.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når tredjelandet er med i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og der er en aftale om udveksling af oplysninger svarende til udvekslingen af oplysninger efter anmodning i direktiv 2011/16/EU.
3. Der tages hensyn til følgende indkomst kategorier i forbindelse med stk. 1, litra c), for så vidt som mere end 50 % af kategorien af enhedens indkomst kommer fra transaktioner med skattesubjektet eller dets forbundne virksomheder:
 - a) renter eller anden indkomst fra finansielle aktiver
 - b) royalties eller anden indkomst fra intellektuel ejendomsret
 - c) dividende og indkomst fra afhændelse af andele
 - d) indkomst fra løsøre
 - e) indkomst fra fast ejendom, medmindre skattesubjektets medlemsstat ikke ville have haft ret til at beskatte indkomsten efter en aftale indgået med et tredjeland
 - f) indkomst fra forsikrings- og bankvirksomhed og anden finansiell virksomhed.

Artikel 83
Opgørelse

1. Den indkomst, der skal medregnes i skattegrundlaget, beregnes efter reglerne i artikel 9-15. Tab i den udenlandske enhed medregnes ikke i skattegrundlaget, men fremføres og tages med i beregningen, når artikel 82 anvendes i efterfølgende år.
2. Den indkomst, der skal medregnes i skattegrundlaget, beregnes i forhold til skattesubjektets ret til andel i den udenlandske enheds fortjeneste.
3. Indkomsten medregnes i det skatteår, hvor den udenlandske enheds skatteår ophører.
4. Fordeler den udenlandske enhed efterfølgende fortjeneste til skattesubjektet, fradrages de indkomstbeløb, som tidligere var medregnet i skattegrundlaget efter artikel 82, i skattegrundlaget, når skattesubjektets skattepligt beregnes for den udloddede indkomst.
5. Hvis skattesubjektet afstår sin deltagelse i enheden, reduceres provenuet ved beregningen af skattesubjektets skattepligt for dette provenu med alle ikke-udlodede beløb, som allerede er blevet medregnet i skattegrundlaget.

KAPITEL XV

TRANSPARENTE ENHEDER

Artikel 84

Regler for allokering af indkomsten fra transparente enheder til skattesubjekter, der er indehaver af interesser

1. Behandles en enhed som transparent i den medlemsstat, hvor den er beliggende, medregner et skattesubjekt med kapitalinteresser i enheden sin andel i enhedens indkomst i sit skattegrundlag. Ved denne beregning opgøres indkomsten efter reglerne i dette direktiv.
2. Transaktioner mellem et skattesubjekt og enheden lades ude af betragtning i forhold til skattesubjektets andel af enheden. Følgelig anses skattesubjektets indkomst fra sådanne transaktioner for at være en andel af det beløb, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige virksomheder beregnet ud fra armslængdeprincippet, hvilket svarer til tredjepartsejerandelen af enheden.
3. Skattesubjektet har ret til lempelse for dobbeltbeskatning efter artikel 76, stk. 1, 2, 3 og 5.

Artikel 85

Regler for fastsættelse af transparens i tilfælde af tredjelandsenheder

Er en enhed beliggende i et tredjeland, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt det er transparent eller ikke, ud fra loven i skattesubjektets medlemsstat. Hvis mindst to koncernmedlemmer har

interesser i den samme enhed i et tredjeland, fastsættes behandlingen af sidstnævnte efter fælles aftale mellem de relevante medlemsstater. Hvis der ikke er en aftale, er det hovedskattemyndigheden, der træffer afgørelse.

KAPITEL XVI

FORHOLDSMÆSSIG FORDELING AF DET KONSOLIDEREDE SKATTEGRUNDLAG

Artikel 86

Generelle principper

1. Det konsoliderede skattegrundlag deles mellem koncernmedlemmerne i hvert skatteår på grundlag af en fordelingsformel. Ved fastsættelse af den forholdsmæssigt fordelte andel for et koncernmedlem A ser formlen ud, som følger, idet der gives lige vægt til omsætnings-, arbejds- og aktivfaktorer:

$$\text{Andel A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Salg}^A}{\text{Salg}^{\text{Koncern}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Lønsum}^A}{\text{Lønsum}^{\text{Koncern}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Antal ansatte}^A}{\text{Antal ansatte}^{\text{Koncern}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktiver}^A}{\text{Aktiver}^{\text{Koncern}}} \right) * \text{Konsol. skattegrundlag}$$

2. Det konsoliderede skattegrundlag i en koncern fordeles kun, når det er positivt.
3. Beregningen af fordelingen af det konsoliderede skattegrundlag foretages ved udgangen af koncernens skatteår.
4. En periode på 15 dage eller mere i en kalendermåned betragtes om en hel måned.

Artikel 87

Sikkerhedsklausul

Som en undtagelse fra den i artikel 86 fastsatte regel kan hovedskattesubjektet eller en kompetent myndighed anmode om, at der benyttes en alternativ metode, hvis hovedskattesubjektet eller den kompetente myndighed mener, at resultatet af den forholdsmæssige fordeling til et koncernmedlem ikke på rimelig vis repræsenterer omfanget af erhvervsvirksomheden for det pågældende koncernmedlem. Hvis alle de kompetente myndigheder efter høring blandt disse myndigheder og i givet fald efter drøftelser afholdt i henhold til artikel 132 er enige om den alternative metode, benyttes den. Medlemsstaten for hovedskattemyndigheden underretter Kommissionen om den alternative metode, der benyttes.

Artikel 88

Indtræden og udtræden af koncernen

Såfremt et selskab intræder i eller forlader en koncern i løbet af et skatteår, opgøres dets forholdsmæssigt tildelte andel forholdsmæssigt, under hensyn til hvor mange kalendermåneder selskabet har tilhørt koncernen i skatteåret.

Artikel 89
Transparente enheder

Når et skattesubjekt har interesser i en transparent enhed, omfatter de faktorer, der benyttes til beregningen af dets forholdsmæssigt tildelte andel, omsætning, lønsum og aktiver for den transparente enhed i forhold til skattesubjektets deltagelse i dens fortjeneste og tab.

Artikel 90
Sammensætning af arbejdsfaktoren

1. Arbejdsfaktoren består for halvdelens vedkommende af et koncernmedlems samlede lønsum i tælleren og koncernens samlede lønsum i nævneren, og for den anden halvdelens vedkommende af antallet af ansatte i et koncernmedlem i tælleren og antallet af ansatte i koncernen i nævneren. Når der tilføjes en medarbejder i arbejdsfaktoren for et koncernmedlem, skal lønsumsbeløbet for den pågældende medarbejder også allokeres til arbejdsfaktoren for det pågældende koncernmedlem.
2. Antallet af ansatte opgøres ved udgangen af skatteåret.
3. Definitionen af ansatte sker ud fra national lov i den medlemsstat, hvor beskæftigelsen udøves.

Artikel 91
Allokering af ansatte og lønsum

1. Ansatte indgår i arbejdsfaktoren for det koncernmedlem, som de modtager løn fra.
2. Når ansatte fysisk udøver deres beskæftigelse under et koncernmedlems kontrol og ansvar, som er et andet end det medlem, som de modtager løn fra, skal disse ansatte og lønsummen for dem indgå i førstnævntes arbejdsfaktor, uanset stk. 1.

Denne regel gælder kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) denne beskæftigelse varer i en sammenhængende periode på mindst tre måneder
 - b) sådanne ansatte udgør mindst 5 % af det samlede antal ansatte hos det koncernmedlem, som de modtager løn fra.
3. Uanset stk. 1 omfatter ansatte også personer, som, selv om de ikke direkte er ansat af et koncernmedlem, udfører de samme opgaver som dem, der udføres af ansatte.
 4. I begrebet "lønsom" indgår omkostninger til lønninger, bonus og alle andre former for medarbejdergodtgørelse, herunder pension og omkostninger til social sikring, som påhviler arbejdsgiveren.
 5. Lønsumsomkostningerne ansættes til et beløb svarende til de udgifter, som arbejdsgiveren behandler som fradragsberettigede i et skatteår.

Artikel 92
Sammensætning af aktivfaktoren

1. Aktivfaktoren består af gennemsnitsværdien af samtlige materielle anlægsaktiver, som ejes, lejes eller leases af et koncernmedlem i tælleren og gennemsnitsværdien af samtlige materielle anlægsaktiver, som ejes, lejes eller leases af koncernen i nævneren.
2. I de første fem år efter et skattesubjekts indtræden i en eksisterende eller en ny koncern, omfatter dets aktivfaktor også de samlede omkostninger, der er påløbet til forskning, udvikling, markedsføring og reklame for skattesubjektet i de seks år, der gik forud for dets indtræden i koncernen.

Artikel 93
Allokering af aktiver

1. Et aktiv skal indgå i aktivfaktoren for dets økonomiske ejer. Hvis den økonomiske ejer ikke kan identificeres, skal aktivet indgå i aktivfaktoren for den retmæssige ejer.
2. Hvis et aktiv ikke i praksis benyttes af dets økonomiske ejer, skal aktivet indgå i faktoren for det koncernmedlem, som i praksis benytter aktivet, uanset stk. 1. Denne regel gælder dog kun for aktiver, som udgør mere end 5 % af den skattemæssige værdi af samtlige materielle anlægsaktiver for det koncernmedlem som i praksis benytter aktivet.
3. Bortset fra de tilfælde, hvor der leases mellem koncernmedlemmer, skal leasede aktiver indgå i aktivfaktoren for det koncernmedlem, som er leasinggiver eller leasingtager af aktivet. Tilsvarende gælder for lejede aktiver.

Artikel 94
Værdiansættelse

1. Værdien af jord og andre ikke-afskrivningsberettigede materielle anlægsaktiver sættes til værdien på anskaffelsestidspunktet.
2. Værdien af et individuelt afskrivningsberettiget materielt anlægsaktiv sættes til gennemsnittet af dets skattemæssige værdi i begyndelsen og i slutningen af skatteåret.

Hvis et individuelt afskrivningsberettiget materielt anlægsaktiv som følge af en eller flere koncerninterne transaktioner indgår i aktivfaktoren for et koncernmedlem i mindre end et skatteår, beregnes værdien heraf for hele måneder.
3. Puljen af anlægsaktiver sættes til gennemsnittet af dens skattemæssige værdi i begyndelsen og i slutningen af skatteåret.
4. Er lejeren eller leasingtageren af et aktiv ikke dets økonomiske ejer, sætter vedkommende værdien af lejede eller leasede aktiver til otte gange den skyldige årlige netto leje- eller leasingbetaling minus alle beløb, som modtages fra videreleje eller videreleasing.

Når et koncernmedlem udlejer eller leaser et aktiv, men ikke er dets økonomiske ejer, sætter vedkommende værdien af de lejede eller leasede aktiver til otte gange den skyldige årlige netto leje- eller leasingbetaling.

5. Når et koncernmedlem efter en koncernintern overførsel i det samme eller det forudgående skatteår sælger et aktiv uden for koncernen, skal aktivet indgå i aktivfaktoren for det overførende koncernmedlem for perioden mellem den koncerninterne overførsel og salget uden for koncernen. Denne regel gælder ikke, når de berørte koncernmedlemmer påviser, at den koncerninterne overførsel blev foretaget af rent kommercielle årsager.

Artikel 95

Sammensætning af omsætningsfaktoren

1. Omsætningsalgsfaktoren består af et koncernmedlems samlede omsætning (herunder for et fast driftssted, som anses for at eksistere i henhold til artikel 70, stk. 2, andet afsnit) i tælleren og koncernens samlede omsætning i nævneren.
2. Ved omsætning forstås provenuet af alt salg af varer og al levering af tjenesteydelser efter rabatter og returneringer, eksklusiv merværdiafgift og andre skatter og afgifter. Fritagne indtægter, renter, dividender, royalties og provenuer fra afhændelse af anlægsaktiver indgår ikke i omsætningsfaktoren, medmindre der er tale om indtægter, der er optjent i forbindelse med almindelig handel eller virksomhed. Koncerninterne salg af varer og leveringer af tjenesteydelser skal ikke indgå.
3. Værdien af omsætningen fastsættes efter artikel 22.

Artikel 96

Omsætning efter bestemmelsessted

1. Salg af varer skal indgå i omsætningsfaktoren for det koncernmedlem, der er beliggende i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til den person, der erhverver dem, slutter. Hvis det ikke er muligt at identificere dette sted, tildeles salget af varer til det koncernmedlem, der er beliggende i den medlemsstat, hvor varerne sidst var lokaliseret.
2. Levering af tjenesteydelser skal indgå i omsætningsfaktoren for det koncernmedlem, der er beliggende i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne fysisk er udført.
3. Indgår fritagne indtægter, renter, dividender, royalties og provenuer fra afhændelse af anlægsaktiver i omsætningsfaktoren, tildeles de modtageren.
4. Hvis der ikke er et koncernmedlem i den medlemsstat, hvor varerne leveres eller tjenesteydelsen udføres, eller hvis der leveres varer eller udføres tjenesteydelser i et tredjeland, skal salget indgå i omsætningsfaktoren for alle koncernmedlemmer i forhold til deres arbejds- og aktivfaktorer.
5. Hvis der er mere end et koncernmedlem i den medlemsstat, hvor varerne leveres eller tjenesteydelserne udføres, skal salget indgå i omsætningsfaktoren for alle

koncernmedlemmer, der er beliggende i den pågældende medlemsstat, i forhold til deres arbejds- og aktivfaktorer.

Artikel 97
Regler for beregning af faktorer

Kommissionen kan vedtage retsakter med detaljerede regler for beregningen af arbejds-, aktiv- og omsætningsfaktorerne, allokeringen af ansatte og lønsum, aktiver og omsætning til den respektive faktor samt værdiansættelsen af aktiver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 131, stk. 2.

Artikel 98
Finansielle institutioner

1. Følgende enheder betragtes som finansielle institutioner:
 - a) kreditinstitutter, der har tilladelse til udøve virksomhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF²⁰
 - b) enheder, bortset fra forsikringsvirksomheder som defineret i artikel 99, der råder over finansielle aktiver på 80 % eller mere af alle deres anlægsaktiver, hvis værdi er opgjort efter reglerne i dette direktiv.
2. Aktivfaktoren for en finansiell institution omfatter 10 % af værdien af finansielle aktiver, bortset fra kapitalinteresser og egne aktier. Finansielle aktiver skal indgå i aktivfaktoren for det koncernmedlem, i hvis regnskaber de blev opført, da det blev medlem af koncernen.
3. Omsætningsfaktoren for en finansiell institution omfatter 10 % af dens indtægter i form af renter, gebyrer, provisioner og indtægter fra værdipapirer, eksklusive merværdiafgift og andre skatter og afgifter. Med henblik på artikel 96, stk. 2, anses finansielle tjenesteydelser, når der er tale om lån med sikkerhed, for at være udført i den medlemsstat, hvor sikkerheden er beliggende, eller, hvis denne medlemsstat ikke kan identificeres, i den medlemsstat, hvor sikkerheden er registreret. Andre finansielle tjenesteydelser anses for at være udført i medlemsstaten for låntageren eller for den person, som betaler gebyrer, provisioner eller anden indtægt. Hvis låntageren eller den person, som betaler gebyrer, provisioner eller anden indtægt, ikke kan identificeres, eller hvis den medlemsstat, hvor sikkerheden er beliggende eller registreret, ikke kan identificeres, tildeles omsætningen alle koncernmedlemmer i forhold til deres arbejds- og aktivfaktorer.

Artikel 99
Forsikringsvirksomheder

1. Ved "forsikringsvirksomheder" forstås de virksomheder, der har tilladelse til at udøve virksomhed i medlemsstaterne i henhold til direktiv 73/239/EØF om

²⁰ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, direktiv 2002/83/EF om livsforsikring og direktiv 2005/68/EF om genforsikring.

2. Aktivfaktoren for forsikringsvirksomheder omfatter 10 % af værdien af finansielle aktiver som fastsat i artikel 98, stk. 2.
3. Omsætningsfaktoren for forsikringsvirksomheder omfatter 10 % af alle præmieindtægter efter fradrag af genforsikringsandelen, allokerede investeringsafkast overført fra det ikke-tekniske regnskab, andre tekniske indtægter efter fradrag af genforsikringsandelen samt investeringsindtægter, gebyrer og provisioner, eksklusive merværdiafgift og andre skatter og afgifter. Med henblik på artikel 96, stk. 2, anses forsikringsydelse for at være udført i forsikringstagerens medlemsstat. Anden omsætning tildeles alle koncernmedlemmer i forhold til deres arbejds- og aktivfaktorer.

Artikel 100 Olie og gas

Uanset artikel 96, stk. 1, 2 og 3, tildeles omsætningen for et koncernmedlem, hvis hovedvirksomhed er efterforskning efter eller produktion af olie eller gas, til koncernmedlemmet i den medlemsstat, hvor olien eller gassen udvindes eller produceres.

Hvis der ikke er et koncernmedlem i den medlemsstat, hvor efterforskningen efter eller produktionen af olie og gas finder sted, eller hvis efterforskningen eller produktionen finder sted i et tredjeland, hvor koncernmedlemmet, som foretager udforskningen efter eller produktionen af olie og gas, ikke har et fast driftssted, tildeles omsætningen det pågældende koncernmedlem, uanset artikel 96, stk. 4 og 5.

Artikel 101 Rederivirksomhed, transport ad indre vandveje og lufttransport

Indtægter, udgifter og andre fradragsberettigede poster for et koncernmedlem, hvis hovedvirksomhed er drift af skibe eller fly i international trafik eller drift af både, der benyttes ved transport ad indre vandveje, fordeles ikke efter den i artikel 86 omhandlede formel, men tildeles det pågældende koncernmedlem. Et sådant koncernmedlem udelukkes fra beregningen i fordelingsformlen.

Artikel 102 Fradragsberettigede poster i den forholdsmæssigt tildelte andel

Den forholdsmæssigt tildelte andel justeres med følgende poster:

- a) uudnyttede tab, som et skattesubjekt har pådraget sig inden indtrædelsen i det i dette direktiv omhandlede system, som omhandlet i artikel 64
- b) uudnyttede tab, som er opstået på koncernniveau, som omhandlet i artikel 64 sammenholdt med artikel 66, litra b), og i artikel 71

- c) beløb vedrørende afhændelse af anlægsaktiver som omhandlet i artikel 61, indtægter og udgifter knyttet til langfristede kontrakter som omhandlet i artikel 62 og fremtidige udgifter som omhandlet i artikel 63
- d) i tilfælde af forsikringsvirksomheder, frivillige tekniske henlæggelser som omhandlet i artikel 30, litra c)
- e) de i bilag III anførte skatter, når der kan foretages fradrag efter nationale regler.

Artikel 103
Skattepligt

Skattepligten for hver enkelt koncernmedlem er resultatet af anvendelsen af den nationale skattesats på den forholdsmæssigt tildelte andel, justeret i henhold til artikel 102 og yderligere reduceret med de i artikel 76 omhandlede fradrag.

KAPITEL XVII

ADMINISTRATION OG PROCEDURER

Artikel 104
Meddelelse om valg

1. Et selvstændigt skattesubjekt vælger det i dette direktiv omhandlede system ved at give meddelelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, eller for så vidt angår et fast driftssted for et ikke-hjemmehørende skattesubjekt, hvor dette driftssted er beliggende. I tilfælde af en koncern, giver hovedskattesubjektet på koncernens vegne meddelelse til hovedskattemyndigheden.

En sådan meddelelse skal gives mindst tre måneder inden begyndelsen af det skatteår, hvor skattesubjektet eller koncernen ønsker at begynde at anvende systemet.

2. Meddelelsen om valg skal dække alle koncernmedlemmer. Rederiselskaber, som er underlagt en særlig beskatningsordning, kan dog udelukkes fra koncernen.
3. Hovedskattemyndigheden sender straks meddelelsen om valg til de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, hvor der er koncernmedlemmerne hjemmehørende eller etableret. Disse myndigheder kan forelægge deres synspunkter og alle relevante oplysninger om gyldigheden og omfanget af meddelelsen om valg for hovedskattemyndigheden senest en måned efter fremsendelsen.

Artikel 105
Bindingsperiode for en koncern

1. Når meddelelsen om valg er blevet antaget, anvender et selvstændigt skattesubjekt eller en koncern, afhængigt af hvad der er gældende, det i dette direktiv omhandlede system i fem skatteår. Efter udløbet af den første bindingsperiode fortsætter det selvstændige skattesubjekt eller koncernen med at anvende systemet i efterfølgende

bindingsperioder på tre skatteår, medmindre skattesubjektet eller koncernen giver meddelelse om afbrydelse. En meddelelse om afbrydelse kan gives af et skattesubjekt til dens kompetente myndighed eller, i tilfælde af en koncern af hovedskattesubjektet, til hovedskattemyndigheden tre måneder inden afslutningen af den oprindelige bindingsperiode eller af en efterfølgende bindingsperiode.

2. Træder et skattesubjekt eller et ikke-skattesubjekt ind i en koncern, påvirker det ikke bindingsperioden for koncernen. Træder en koncern ind i en anden koncern eller fusionerer to eller flere koncerner, fortsætter den udvidede koncern med at anvende systemet indtil den seneste dato for udløbet af koncernernes bindingsperioder, medmindre der er ekstraordinære omstændigheder, som gør det mere hensigtsmæssigt at anvende en kortere periode.
3. Forlader et skattesubjekt en koncern eller ophører en koncern, fortsætter skattesubjektet eller skattesubjekterne med at anvende systemet i den resterende del af koncernens indeværende bindingsperiode.

Artikel 106

Oplysninger i meddelelsen om valg

Meddelelsen om valg skal indeholde følgende oplysninger:

- a) identifikation af skattesubjektet eller af koncernmedlemmerne
- b) for så vidt angår en koncern, bevis for opfyldelse af kriterierne i artikel 54 og 55
- c) identifikation af alle forbundne virksomheder som omhandlet i artikel 78
- d) skattesubjekternes retlige form, vedtægtsmæssige hjemsted eller stedet for den faktiske ledelse
- e) hvilket skatteår der skal anvendes.

Kommissionen kan vedtage en retsakt om indførelse af en standardformular for meddelelsen om valg. Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 131, stk. 2.

Artikel 107

Kontrol af meddelelsen om valg

1. Den kompetente myndighed, som denne meddelelse om valg er indsendt rettidigt til, undersøger, om koncernen ud fra de i meddelelsen givne oplysninger, opfylder kravene i dette direktiv. Medmindre meddelelsen afvises senest tre måneder efter modtagelsen, anses den for at være blevet antaget.
2. Forudsat at skattesubjektet fuldt ud har givet alle relevante oplysninger ifølge artikel 106, får en efterfølgende konstatering af, at den fremsendte liste over koncernmedlemmer ikke er korrekt, ingen indvirkning på gyldigheden af meddelelsen om valg. Meddelelsen korrigeres, og der træffes alle andre nødvendige foranstaltninger fra begyndelsen af det skatteår, hvor dette er konstateret. Hvis, der

ikke er givet fuldstændige oplysninger, kan hovedskattemyndigheden efter aftale med de øvrige berørte kompetente myndigheder erklære den oprindelige meddelelse om valg for ugyldig.

Artikel 108 *Skatteår*

1. Alle medlemmer i en koncern skal have det samme skatteår.
2. I det år, hvor et skattesubjekt træder ind i en eksisterende koncern, afstemmes dets skatteår efter det for koncernen gældende. Den til skattesubjektet tildelte andel for det pågældende skatteår beregnes forholdsmæssigt efter antallet af kalendermåneder, som selskabet har tilhørt koncernen.
3. Den til skattesubjektet tildelte andel for det år, hvor det forlader en koncern, beregnes forholdsmæssigt efter antallet af kalendermåneder, som selskabet har tilhørt koncernen.
4. Træder et selvstændigt skattesubjekt ind i en koncern, behandles det, som om dets skatteår ophørte på dagen inden indtrædelsen.

Artikel 109 *Indlevering af selvangivelse*

1. Et selvstændigt skattesubjekt indleverer sin selvangivelse til den kompetente myndighed.

I tilfælde af en koncern, indleverer hovedskattesubjektet koncernens konsoliderede selvangivelse til hovedskattemyndigheden.
2. Selvangivelsen behandles som en ansættelse af hver enkelt koncernmedlems skattepligt. Er det i en medlemsstats lov fastsat, at en selvangivelse har retlig status som en skatteansættelse og skal behandles som et instrument til håndhævelse af skatteskyld, har den konsoliderede selvangivelse samme virkning for et koncernmedlem, der er skattepligtig i den pågældende medlemsstat.
3. Har den konsoliderede selvangivelse ikke retlig status som en skatteansættelse til håndhævelse af skatteskyld, kan den kompetente myndighed i en medlemsstat, for så vidt angår et koncernmedlem, som er hjemmehørende eller beliggende dér, udstede et nationalt retsmiddel, som tillader håndhævelse i medlemsstaten. Dette retsmiddel omhandler dataene i den konsoliderede selvangivelse for koncernmedlemmet. Der kan kun klages over dette retsmiddel på grund af formalia og ikke den tilgrundliggende skatteansættelse. Proceduren er underlagt national lov i den berørte medlemsstat.
4. Såfremt der anses at foreligge et fast driftssted i henhold til artikel 61, stk. 3, er hovedskattesubjektet ansvarligt for alle proceduremæssige forpligtelser vedrørende beskatningen af et sådant fast driftssted.

5. Et selvstændigt skattesubjekts selvangivelse indgives inden for den frist, der er fastsat i loven i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, eller hvor det har sit faste driftsted. Den konsoliderede selvangivelse skal være indgivet senest ni måneder efter skatteårets afslutning.

Artikel 110
Indholdet af selvangivelsen

1. Et selvstændigt skattesubjekts selvangivelse skal indeholde følgende oplysninger:
- a) identifikation af skattesubjektet
 - b) det skatteår, som selvangivelsen vedrører
 - c) beregningen af skattegrundlaget
 - d) identifikation af alle forbundne virksomheder som omhandlet i artikel 78.
2. Den konsoliderede selvangivelse skal indeholde følgende oplysninger:
- a) identifikation af hovedskattesubjektet
 - b) identifikation af alle koncernmedlemmer
 - c) identifikation af alle forbundne virksomheder som omhandlet i artikel 78
 - d) det skatteår, som selvangivelsen vedrører
 - e) beregningen af skattegrundlaget for hvert koncernmedlem
 - f) beregningen af det konsoliderede skattegrundlag
 - g) beregningen af den forholdsmæssigt tildelte andel for hvert koncernmedlem
 - h) beregningen af skattepligten for hvert koncernmedlem.

Artikel 111
Underretning om fejl i selvangivelsen

Hovedskattesubjektet underretter hovedskattemyndigheden om fejl i den konsoliderede selvangivelse. Hovedskattemyndigheden foretager i givet fald en ændret skatteansættelse i overensstemmelse med artikel 114, stk. 3.

Artikel 112
Manglende indgivelse af selvangivelse

Hvis hovedskattesubjektet ikke indgiver en konsolideret selvangivelse, foretager hovedskattemyndigheden en skatteansættelse inden for tre måneder ud fra et skøn, hvor der tages hensyn til alle tilgængelige oplysninger. Hovedskattesubjektet kan klage over en sådan ansættelse.

Artikel 113
Regler om elektronisk indgivelse, selvangivelser og dokumentation

Kommissionen kan vedtage retsakter med regler om elektronisk indgivelse, om selvangivelsens form, om den konsoliderede selvangivelses form og om påkrævet dokumentation. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 131, stk. 2.

Artikel 114
Ændrede skatteansættelser

1. For et selvstændigt skattesubjekt er kontrol og ansættelse underlagt loven i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, eller hvor det har sit faste driftsted.
2. Hovedskattemyndigheden kontrollerer, at den konsoliderede selvangivelse opfylder bestemmelserne i artikel 110, stk. 2.
3. Hovedskattemyndigheden kan foretage ændring af en skatteansættelse senest tre år efter den sidste dato for indgivelse af den konsoliderede selvangivelse eller, hvis der ikke er indgivet en selvangivelse inden denne dato, senest tre år efter en skatteansættelse efter artikel 112.

Der kan ikke foretages ændring af en skatteansættelse mere end én gang inden for en periode på 12 måneder.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse, når der foretages ændring af en skatteansættelse i overensstemmelse med en domstolsafgørelse i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden efter artikel 123 eller med resultatet af en gensidig aftale eller mæglingsprocedure med et tredjeland. Sådanne ændringer af skatteansættelsen skal foretages senest tolv måneder efter domstolsafgørelsen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden eller afslutningen af proceduren.
5. Uanset stk. 3 kan der foretages en ændring af skatteansættelsen inden for seks år efter den sidste frist for indgivelse af den konsoliderede selvangivelse, når det er begrundet i en forsætlig eller ved grov forømmelighed urigtig angivelse fra et skattesubjekts side, eller inden for tolv år, når den urigtige angivelse er genstand for strafferetlig forfølgelse. En sådan ændring af skatteansættelsen skal foretages senest 12 måneder efter konstateringen af den urigtige angivelse, medmindre det objektivt begrundes, at det er nødvendigt med en længere periode af hensyn til yderligere undersøgelse eller efterforskning. En sådan ændring af skatteansættelsen må udelukkende vedrøre de urigtige oplysninger i angivelsen.
6. Inden der foretages en ændring af skatteansættelsen konsulterer hovedskattemyndigheden de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor der er et koncernmedlem hjemmehørende eller etableret. Disse myndigheder kan fremsætte deres synspunkter senest en måned efter konsultationen.

Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor der er et koncernmedlem hjemmehørende eller etableret, kan opfordre hovedskattemyndigheden til at foretage en ændring af skatteansættelsen. Hvis der ikke foretages en sådan ansættelse inden for tre måneder, anses det for at være en afvisning af at gøre det.

7. Der foretages ikke nogen ændring af skatteansættelsen for at justere det konsoliderede skattegrundlag, hvis forskellen mellem det angivne grundlag og det korrigerede grundlag ikke overstiger 5 000 EUR eller 1 % af det konsoliderede skattegrundlag, alt efter hvad der er lavest.

Der foretages ikke nogen ændring af skatteansættelsen for at justere beregningen af de forholdsmæssigt tildelte andele, hvis de forholdsmæssigt tildelte andele samlet set for de koncernmedlemmer, der er hjemmehørende eller etableret i en medlemsstat, skulle justeres med mindre end 0,5 %.

Artikel 115
Central database

Den konsoliderede selvangivelse og støttedokumenter, som bliver indsendt af hovedskattesubjektet, lagres i en central database, som alle kompetente myndigheder har adgang til. Den centrale database opdateres løbende med alle yderligere oplysninger og dokumenter og alle afgørelser og meddelelser fra hovedskattemyndigheden.

Artikel 116
Udpegning af hovedskattesubjektet

Et hovedskattesubjekt, der er udpeget efter artikel 4, stk. 6, kan ikke efterfølgende ændres. Hvis hovedskattesubjektet ikke længere opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 6, skal der dog upeges et nyt skattesubjekt af koncernen.

Under ekstraordinære omstændigheder kan de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor medlemmerne af en koncern er hjemmehørende, eller hvor de har et fast driftssted, senest seks måneder efter meddelelsen om valg eller senest seks måneder efter en omstrukturering, hvor hovedskattesubjektet er involveret, ved fælles aftale beslutte, at et andet skattesubjekt end det, der er udpeget af koncernen, skal være hovedskattesubjekt.

Artikel 117
Opbevaring af dokumentation

Et selvstændigt skattesubjekt og, for så vidt angår en koncern, hver enkelt koncernmedlem skal opbevare tilstrækkeligt detaljerede optegnelser og støttedokumenter til at kunne sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv og til at muliggøre kontrol.

Artikel 118
Levering af oplysninger til de kompetente myndigheder

Et skattesubjekt giver efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, eller hvor det har sit faste driftssted, alle oplysninger, som er relevante for at kunne fastlægge dets skattepligt. Hovedskattesubjektet skal efter anmodning fra hovedskattemyndigheden give alle oplysninger, som er relevante for at kunne fastlægge det konsoliderede skattegrundlag eller skattepligten for hver enkelt koncernmedlem.

Artikel 119

Anmodning om udtalelse fra den kompetente myndighed

1. Et skattesubjekt kan anmode om en udtalelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende, eller hvor det har sit faste driftssted, om gennemførelsen af dette direktiv på en specifik transaktion eller en række af transaktioner, som planlægges udført. Et skattesubjekt kan også anmode om en udtalelse vedrørende den foreslåede sammensætning af en koncern. Den kompetente myndighed træffer alle mulige skridt for at imødekomme anmodningen inden for en rimelig frist.

Såfremt alle relevante oplysninger om den planlagte transaktion eller række af transaktioner er blevet forelagt, er udtalelsen fra den kompetente myndighed bindende herfor, medmindre domstolen i medlemsstaten for skattemyndigheden efterfølgende træffer anden afgørelse efter artikel 123. Hvis skattesubjektet ikke er enig i udtalelsen, kan det handle efter egen fortolkning, men skal i så fald gøre opmærksom herpå i sin selvangivelse eller i den konsoliderede selvangivelse.

2. Er to eller flere koncernmedlemmer i forskellige medlemsstater direkte involveret i en specifik transaktion eller en række af transaktioner, eller vedrører anmodningen den foreslåede sammensætning af en koncern, bliver de kompetente myndigheder i disse medlemsstater enige om en fælles udtalelse.

Artikel 120

Kommunikation mellem kompetente myndigheder

1. De oplysninger, der meddeles i henhold til dette direktiv, leveres i videst muligt omfang elektronisk ved anvendelse af CCN/CSI-netværket (Common Communication Network/Common System Interface).
2. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning om samarbejde eller udveksling af oplysninger vedrørende et koncernmedlem efter direktiv 2011/16/EU, giver den svar herpå senest tre måneder efter datoen for modtagelse af anmodningen.

Artikel 121

Klausul om tavshedspligt

1. Alle oplysninger, som en medlemsstat får kendskab til i medfør af dette direktiv, skal hemmeligholdes i den pågældende stat på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til denne stats nationale lovgivning. Under alle omstændigheder må sådanne oplysninger:
 - a) kun stilles til rådighed for personer, som er direkte beskæftiget med skatteansættelsen eller den administrative kontrol hermed
 - b) endvidere kun bringes frem ved en retlig procedure eller en administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med skatteansættelsen eller kontrollen hermed og kun over for personer, som er direkte inddraget i disse procedurer; disse oplysninger kan dog videregives

under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette

- c) i intet tilfælde anvendes til andet end skattemæssige formål eller i forbindelse med en retlig procedure eller administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med skatteansættelsen eller kontrollen hermed.

Endvidere kan medlemsstater beslutte, at de i første afsnit omhandlede oplysninger anvendes ved ansættelse af andre bidrag, afgifter og skatter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 2008/55/EF²¹.

2. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, tillade, at de pågældende oplysninger anvendes til andre formål i den stat, oplysningerne er bestemt for, når en sådan anvendelse i henhold til den førstnævnte stats egen lovgivning er mulig, for så vidt angår samme formål og under samme omstændigheder.

Artikel 122

Kontrol

1. Hovedskattemyndigheden kan indlede og koordinere kontrol af koncernmedlemmer. Der kan også indledes en kontrol efter anmodning fra en kompetent myndighed.

Hovedskattemyndigheden og de andre berørte kompetente myndigheder fastsætter i fællesskab, hvilket omfang og indhold en kontrol skal have, og hvilke koncernmedlemmer der skal kontrolleres

2. En kontrol foregår efter national lovgivning i den medlemsstat, hvor den foretages, med forbehold af sådanne justeringer der måtte være nødvendige for at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv.
3. Hovedskattemyndigheden samler resultaterne af alle kontroller.

Artikel 123

Uenighed mellem medlemsstater

1. Er den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor koncernmedlemmet er hjemmhørende eller etableret, uenig i en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden efter artikel 107 eller artikel 114, stk. 3 og 5, eller stk. 6, andet afsnit, kan den indbringe denne afgørelse for domstolen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden inden for en periode på tre måneder.
2. Den kompetente myndighed har mindst de samme procedurerettigheder, som et skattesubjekt har ifølge loven i den pågældende medlemsstat i sager anlagt med en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden.

²¹ EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28.

Artikel 124

Klager

1. Et hovedskattesubjekt kan klage over følgende:
 - a) en afgørelse om afvisning af en meddelelse om valg
 - b) en opfordring til at fremsende dokumenter eller oplysninger
 - c) ændring af en skatteansættelse
 - d) en skatteansættelse efter manglende indgivelse af en konsolideret selvangivelse.

Klagen skal være indgivet senest 60 dage efter meddelelsen af det, der klages over.

2. En klage har ikke opsættende virkning for et skattesubjekts skattepligt.
3. Uanset artikel 114, stk. 3, kan der foretages en ændring af skatteansættelsen, for at resultatet af en klage får virkning.

Artikel 125

Administrative klager

1. Klager over ændrede skatteansættelser eller ansættelser foretaget efter artikel 112 behandles af et administrativt organ, som er kompetent til at behandle klager i første instans efter loven i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden. Hvis der i den pågældende medlemsstat ikke er et sådant kompetent administrativt organ, kan skattesubjektet direkte anlægge et søgsmål.
2. Ved fremsættelse af anbringender for det administrative organ arbejder hovedskattemyndigheden nært sammen med de andre kompetente myndigheder.
3. Et administrativt organ kan i givet fald kræve, at der bliver forelagt dokumentation af hovedskatteyderen og hovedskattemyndigheden om skatteanliggender for koncernmedlemmerne og andre forbundne virksomheder og om ret og praksis i de andre berørte medlemsstater. De kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater giver hovedskattemyndigheden al den bistand, der er nødvendig.
4. Ændrer det administrative organ hovedskattemyndighedens afgørelse, træder den ændrede afgørelse i stedet for sidstnævnte og behandles som hovedskattemyndighedens afgørelse.
5. Det administrative organ træffer afgørelse om klagen inden for seks måneder. Har hovedskattesubjektet ikke modtaget en afgørelse inden for denne frist, anses hovedskattemyndighedens afgørelse for at være bekræftet.
6. Bliver afgørelsen bekræftet eller ændret, har hovedskattesubjektet ret til at klage direkte til domstolen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden senest 60 dage efter modtagelsen af afgørelsen fra det administrative klageorgan.

7. Annulleres afgørelsen, sender det administrative organ sagen tilbage til hovedskattemyndigheden, som træffer en ny afgørelse senest 60 dage efter den dato, hvor den fik meddelt afgørelsen fra det administrative organ. Hovedskattesubjektet kan klage over enhver ny afgørelse enten i henhold til stk. 1 eller direkte til domstolen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden senest 60 dage efter modtagelsen af afgørelsen. Træffer hovedskattemyndigheden ikke en ny afgørelse inden for 60 dage, kan hovedskattesubjektet klage over hovedskattemyndighedens oprindelige afgørelse til domstolen i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden.

Artikel 126

Søgsmål

1. Et søgsmål mod en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden er underlagt loven i medlemsstaten for hovedskattemyndigheden, med forbehold af stk. 3.
2. Ved fremsættelse af anbringender for domstolen arbejder hovedskattemyndigheden nært sammen med de andre kompetente myndigheder.
3. En national domstol kan i givet fald kræve, at der bliver forelagt dokumentation af hovedskatteyderen eller hovedskattemyndigheden om skatteinliggende for koncernmedlemmerne og andre forbundne virksomheder og om ret og praksis i de andre berørte medlemsstater. De kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater giver hovedskattemyndigheden al den bistand, der er nødvendig.

KAPITEL XVIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 127

Udøvelse af delegationen

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, som der henvises til i artikel 2, 14, 34 og 42, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Rådet herom.
3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 128, 129 og 130 anførte betingelser.

Artikel 128

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Delegationen af beføjelser i artikel 2, 14, 34 og 42 kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet.
2. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere

tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 129
Indsigelse mod delegerede retsakter

1. Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra underretningen.
2. Hvis Rådet ved udløbet af denne frist ikke har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat deri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis Rådet har meddelt Kommissionen, at det ikke agter at gøre indsigelse.

3. Hvis Rådet gør indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Rådet anfører begrundelsen for at gøre indsigelse mod den delegerede retsakt.

Artikel 130
Informering af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 131
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011²².
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 132
Høringer om artikel 87

Det ved artikel 131 nedsatte udvalg kan også drøfte anvendelsen af artikel 87 i en given sag.

Artikel 133
Revision

Kommissionen reviderer fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv anvendelsen heraf og forelægger Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv. Rapporten skal navnlig

²² EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

indeholde en analyse af virkningerne af den mekanisme, der oprettes i kapitel XVI i dette direktiv til fordeling af skattegrundlag mellem medlemsstaterne.

Artikel 134
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [dato] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den [...].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 135
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på [...] efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 136
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

BILAG

BILAG I

- a) det europæiske selskab eller Societas Europaea (SE), som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE)²³ og Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse²⁴
- b) det europæiske andelsselskab (SCE), som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE)²⁵ og Rådets direktiv 2003/72/EF af 22. juli 2003 om supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske andelsselskab for så vidt angår medarbejderindflydelse²⁶
- c) selskaber, der i belgisk ret benævnes “société anonyme”/“naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions”/“commanditaire vennootschap op aandelen”, “société privée à responsabilité limitée”/“besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” “société coopérative à responsabilité limitée”/“coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “société coopérative à responsabilité illimitée”/“coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, “société en nom collectif”/“vennootschap onder firma”, “société en commandite simple”/“gewone commanditaire vennootschap”, samt offentlige foretagender, der har antaget en af de ovenfor nævnte selskabsformer, og andre selskaber, der er oprettet efter belgisk ret og omfattes af belgisk selskabsskat
- d) selskaber, der i bulgarsk ret benævnes “събирателното дружество”, “командитното дружество”, “дружеството с ограничена отговорност”, “акционерното дружество”, “командитното дружество с акции”, “кооперации”, “кооперативни съюзи”, “държавни предприятия”, der er oprettet efter bulgarsk ret og driver handelsvirksomhed
- e) selskaber, der i tjekkisk benævnes “akciová společnost”, “společnost s ručením omezeným”, “veřejná obchodní společnost”, “komanditní společnost”, “družstvo”
- f) selskaber, der i dansk ret benævnes “aktieselskab” og “anpartsselskab”. Andre selskaber, der er skatepligtige i henhold til selskabsskatteoven, for så vidt som deres skattemæssige indkomst bliver beregnet og beskattet efter de almindelige skatteregler, der gælder for “aktieselskaber”
- g) selskaber, der i tysk ret benævnes “Aktiengesellschaft”, “Kommanditgesellschaft auf Aktien”, “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, “Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, og andre selskaber, der er oprettet efter tysk ret og omfattes af tysk selskabsskat

²³ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1.

²⁴ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.

²⁵ EUT L 207 af 18.8.2003, s. 1.

²⁶ EUT L 207 af 18.8.2003, s. 25.

- h) selskaber, der i estisk ret benævnes “täisühing”, “usaldusühing”, “osaühing”, “aktsiaselts”, “tulundusühistu”
- i) selskaber, der i græsk ret benævnes "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)"
- j) selskaber, der i spansk ret benævnes “sociedad anónima”, “sociedad comanditaria por acciones”, “sociedad de responsabilidad limitada”, samt offentligretlige organer, hvis virksomhed er underlagt privatret
- k) selskaber, der i fransk ret benævnes “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “sociétés par actions simplifiées”, “sociétés d’assurances mutuelles”, “caisses d’épargne et de prévoyance”, “sociétés civiles” which are automatically subject to corporation tax, “coopératives”, “unions de coopératives”, offentlige industrielle og kommercielle virksomheder og foretagender og andre selskaber, der er oprettet efter fransk ret og omfattet af fransk selskabsskat
- l) selskaber, der er registreret eller virker i henhold til irsk ret, virksomheder, der er registreret i henhold til Industrial and Provident Societies Act, "building societies", der er registreret i henhold til Building Societies Acts, og "trustee savings banks" i henhold til Trustee Savings Banks Act, 1989
- m) selskaber, der i italiensk ret benævnes “società per azioni”, “società in accomandita per azioni”, “società a responsabilità limitata”, “società cooperative”, “società di mutua assicurazione”, samt private og offentlige virksomheder, der udelukkende eller overvejende driver handelsvirksomhed
- n) selskaber, der i cypriotisk ret benævnes “εταιρείες” som defineret i indkomstskattelovgivningen
- o) selskaber, der i lettisk ret benævnes “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”
- p) selskaber, der er registreret i henhold til litauisk lovgivning
- q) selskaber, der i luxembourgsk ret benævnes “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “société coopérative”, “société coopérative organisée comme une société anonyme”, “association d’assurances mutuelles”, “association d’épargne-pension”, “entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public”, og andre selskaber, der er oprettet efter luxembourgsk ret og omfattet af luxembourgsk selskabsskat
- r) selskaber, der i ungarsk ret benævnes “közkereseti társaság”, “betéti társaság”, “közös vállalat”, “korlátolt felelősségű társaság”, “résztvénytársaság”, “egyesülés”, “közhasznú társaság”, “szövetkezet”
- s) selskaber, der i maltesisk ret benævnes “Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata”, “Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”

- t) selskaber, der i nederlandsk ret benævnes “naamloze vennootschap”, “besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “Open commanditaire vennootschap”, “Coöperatie”, “onderlinge waarborgmaatschappij”, “Fonds voor gemene rekening”, “vereniging op coöperatieve grondslag” and “vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, og andre selskaber, der er oprettet efter nederlandsk ret og omfattet af nederlandsk selskabsskat
- u) selskaber, der i østrigsk ret benævnes "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts", "Sparkassen", og andre selskaber, der er oprettet efter østrigsk ret og omfattet af østrigsk selskabsskat
- v) selskaber, der i polsk ret benævnes “spółka akcyjna”, “spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, “spółdzielnia”, “przedsiębiorstwo państwowe”
- w) handelsselskaber eller civilretlige selskaber med en kommerciel form, andelsselskaber og offentlige foretagender, der er registreret i henhold til portugisisk ret
- x) selskaber, der i rumænsk lov benævnes “societăți pe acțiuni”, “societăți în comandită pe acțiuni”, “societăți cu răspundere limitată
- y) selskaber, der i slovensk ret benævnes "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo"
- z) selskaber, der i slovakisk ret benævnes “akciová spoločnosť”, “spoločnosť s ručením obmedzeným”, “komanditná spoločnosť”, “verejná obchodná spoločnosť”, “družstvo”
- aa) selskaber, der i finsk ret benævnes “osakeyhtiö”/“aktiebolag”, “osuuskunta”/“andelslag”, “säästöpankki”/“sparbank” and “vakuutusyhtiö”/“försäkringsbolag”
- bb) selskaber, der i svensk ret benævnes “aktiebolag”, “försäkringsaktiebolag”, “ekonomiska föreningar”, “sparbanker”, “ömsesidiga försäkringsbolag”
- cc) selskaber, der er registreret i henholdt til Det Forenede Kongeriges lovgivning.

BILAG II

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

BILAG III

Liste over ikke-fradragsberettigede skatter i henhold til artikel 14

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Intet

Česká republika

Intet

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbsteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Intet

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (fordeling på arbejdsgivere)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Intet

Lietuva

Intet

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparüzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energifordeling)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Intet

România

Intet

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Intet

Suomi/Finland

Intet

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Lovforslag om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG)

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen²⁷

Beskatningspolitik (ABB05)

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning til opfølgning af et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**²⁸

(Forslaget/initiativet vedrører **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører **en omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens flerårige strategiske mål med forslaget/initiativet

FKSSG skal bidrage til genlanceringen af det indre marked og af Europa 2020-flagskibsinitiativet om industripolitik og bidrager til at nå de brede mål for Unionens industripolitik, som fremgår af Europa 2020.

FKSSG er en skattepolitisk foranstaltning, som skal forenkle skatteregler, mindske omkostningerne til efterlevelse af reglerne og fjerne skattemæssige forhindringer for selskaber, der driver virksomhed over grænserne.

1.4.2. Berørte specifikke mål og ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr.

Mål 2: At mindske administrative omkostninger og at takle skattemæssige forhindringer i det indre marked

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Skattepolitik (ABB05)

²⁷ ABM: aktivitetsbaseret management – ABB: aktivitetsbaseret budgettering.
²⁸ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Det angives, hvilken virkning forslaget/initiativet forventes at have for modtagerne/målgruppen.

At give selskaber mulighed for at benytte et fælles beskatningssystem i EU (et fælles og konsolideret skattegrundlag til fastsættelse af selskabernes fortjeneste).

Indførelse af en one stop shop til skatteangivelser og –ansættelse.

At tillade grænseoverskridende udligning af tab.

At mindske forpligtelserne til efterlevelse af regler i forbindelse med interne afregningspriser.

At opnå færre tilfælde af dobbelt- eller overbeskatning.

At skabe færre urimelige eller utilsigtede skatteplanlægningsmuligheder for selskaber som følge af den parallelle anvendelse af 27 selskabsskattesystemer i Unionen.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Det angives, hvilke indikatorer der kan anvendes til at følge forslagets/initiativets gennemførelse.

Fuldstændig og passende implementering af FKSSG-direktivet i medlemsstaterne.

Korrekt anvendelse af FKSSG-bestemmelserne i praksis.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

Vedtagelse af FKSSG som fastsat i Kommissionens arbejdsplan for 2011 (som et flagskibsinitiativ) og efter tidsplanen i den offentliggjorte køreplan inden den 31.3.2011.

1.5.2. *Værditilvækst som følge af EU-foreanstaltningen*

Det er ikke muligt at få indført et fælles konsolideret skattegrundlag i 27 medlemsstater ved unilaterale (indenlandske) eller bilaterale (grænseoverskridende) foranstaltninger og aftaler mellem medlemsstaterne.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende, tidligere gennemførte foranstaltninger*

Indførelsen af et omfattende og kompleks sæt af regler og bestemmelser, der kan lette grænseoverskridende handel og investeringer og fjerne handelshindringer (f.eks. overbeskatning eller mangel på udligning af tab) i det indre marked er en vanskelig opgave på grund af kravet om enstemmighed for lovforslag vedrørende direkte beskatning. Lignende forslag fra tidligere, hvor der primært var tale om en obligatorisk gennemførelse og håndhævelse i medlemsstaterne, blev ikke mødt med velvilje med henblik på politisk drøftelse eller blev ikke fundet acceptable af Rådet.

FKSSG-forslaget er bygget op om en valgbaseret og vel forberedt tilgang (undersøgelser, ekspertgruppemøder, offentlige høringer), der har varet i næsten ni år.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og mulig synergivirkning*

Der er tale om et sekundært lovgivningsforslag, som kan stå alene, men som er nært forbundet med andre skattepolitiske initiativer på selskabsskatteområdet, såsom arbejdet i Adfærdskodeksgruppen og mere specifikke foranstaltninger (f.eks. selskabsskattedirektiver rettet mod specifikke anliggender og koordineringstiltag).

1.6. **Foranstaltningens varighed og finansielle virkning**

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– Finansiell virkning fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– Gennemførelse med en indkøringsperiode fra 2011 til 2015

– derefter implementering i fuldt omfang

1.7. **Planlagt(e) forvaltningsmåde(r)²⁹**

Central forvaltning varetaget direkte af Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– forvaltningsorganer

– organer oprettet af Fællesskaberne³⁰

– nationale offentlige organer eller public service-organer

– personer, der er pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Decentral forvaltning i samarbejde med tredjelande

Fælles forvaltning i samarbejde med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmåder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

²⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og referencer til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

Bemærkninger:

Efter vedtagelsen i Rådet er det medlemsstaternes ansvar at gennemføre og anvende reglerne og bestemmelserne i FKSSG-direktivet korrekt.

Kommissionens tjenestegrene skal overvåge og følge udviklingen på nært hold inden for selskabsbeskatning og eventuelle problemer, der måtte opstå i forbindelse med FKSSG.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser vedrørende opfølgning og rapportering

Hyppighed og betingelser angives

Det er almindelig praksis inden for skattelovgivning at bede medlemsstaterne om sammenligningstabeller.

Medlemsstaterne skal tilsende Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

2.2. Forvaltnings- og kontrolordning

2.2.1. Konstaterede risici

Der er udarbejdet en risikoplan for gennemførelsen af FKSSG-direktivet, som er vedføjet CIS-nethøringen.

2.2.2. Planlagte(e) kontrolredskab(er)

Almindelig praksis for lovgivningsforslag på skatteområdet.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

De eksisterende eller planlagte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger angives

Ikke relevant på EU-plan for dette forslag.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNING

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og berørt(e) udgiftspost(er)

Ingen

3.2. Anslået virkning for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af den anslåede virkning for udgifterne

Ingen

3.2.2. Anslået virkning for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende aktionsbevillinger:

3.2.3. Anslået virkning for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet indebærer ikke, at der anvendes administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet indebærer, at der anvendes følgende administrationsbevillinger:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	2020 - 2022			I ALT
--	------------	------------	------------	------------	-------------	--	--	-------

UDGIFTS- OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrations- udgifter	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5³¹ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter Andre administrations- udgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet indebærer intet behov for menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet indebærer følgende behov for menneskelige ressourcer:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (se punkt 1.6)
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
XX 01 01 01 (Hovedsæde og Kommissionens repræsentationskontorer)					
XX 01 01 02 (Delegationer)					
XX 01 05 01 (Indirekte forskning)					
10 01 05 01 (Direkte forskning)					
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTE)³²					
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE under den samlede bevillingsramme)					
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA og SNE i delegationerne)					
XX 01 04 yy³³	- i hovedsæde³⁴				

³¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

³² CA= Kontraktansat; INT = vikar; ("Intérimaire"); JED = "Jeune Expert en Délégation" (ung ekspert i en delegation); LA= lokalt ansat; SNE= Udstationeret national ekspert.

	- i delegerationer							
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – indirekte forskning)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – direkte forskning)								
Andre budgetposter (skal angives)								
I ALT								

XX er lig med politikområdet eller det berørte budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Jobbeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Det personale, der for øjeblikket er udpeget til Kontor D1 i TAXUD vil få ansvaret for forslaget indtil vedtagelsen i Rådet efter de opgaver, der er beskrevet i kommissoriet for kontoret.
Eksternt personale	Udstationerede tjenestemænd og midlertidigt ansatte

3.2.4. Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den nuværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.
--

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres³⁵.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.
--

3.2.5. Tredjeparts deltagelse i finansieringen

- Forslaget samfinansieres ikke af tredjepart.
- Forslaget/initiativet samfinansieres som anslået nedenfor:

i mio. EUR (3 decimaler)

³³ Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³⁴ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

³⁵ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (se punkt 1.6)			I alt
Samfinansierende organ								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslået virkning for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansiel virkning for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkning:
 - på egne indtægter
 - på diverse indtægter